Ч. 202 (14.745). Львів, вівторок 14. вересня 1937. Oplata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LVIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ Й АДМІНІСТР.: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні 229-28
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.080.
„ Банку Чеських Легіон. Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно . . . . 5.00 зол.
Чвертьрічно . . . . 15.00 „
Піврічно . . . . 30.00 „
Річно . . . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч., У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 сот.

Постанови „протипіратської" конференції

Як подає офіційний комунікат, середземноморська конференція в Ніон ухвалила такі постанови: Кожна держава положена над Середземним Морем, має запевнити безпеку на своїх територіяльних водах і порозумітися з іншими державами для співпраці на морю. На найважніших морських шляхах нагляд перейнуть французько-брітійські морські сили.

Підчас дискусії представники чорноморських держав заявили, що на випадок загрози з боку підводних суден на Чорному Морі вони порозуміються щодо спільних кроків.

Цього тижня збереться конференція на засідання у справі підписання порозуміння.

ЩО НА ТЕ ІТАЛІЯ?

Як твердить „Дейлі Експрес", Італія й Німеччина займуть негативне становище до постанов конференції у Ніон. Вони не годяться на те, щоби контролю над цілим Середземним Морем віддати Франції та Англії; Італія навіть обиджена, що вона має контролювати лише власні побережа, так само як другорядні держави.

БРИТІЙСЬКІ ЗБРОЙНІ СИЛИ НА СЕРЕДЗЕМНОМУ МОРІ.

Як подає париська преса, Велика Британія має під цю пору на Середземному Морі: 2 панцирники, 2 боєві кружляки, 1 летунську базу, 3 великі кружляки, 3 легкі, 7 підводних суден, 23 контрторпедовці, 6 торпедовців та чимало помічних кораблів.

Дальші розстріли в СССР.

МОСКВА, 13. 9. ПАТ. Суд у Чернишевську засудив 3-ох членів контрреволюційної організації, що змагала до розбиття колхозів, на розстріл, двох по 10 років вязниці. В цілому районі скликали на віча селян, щоби приймали резолюції з апробатою присуду.

Ґ. П. У. арештувало сина Каменєва.

До Парижа надійшли вістки, що Ґ. П. У. арештувало в Ленінграді сина Каменєва Олександра. Йому закидають, що зорганізував нібито ватагу терористів з метою висадити в повітря підчас війни військову лябораторію. Арештований Олександер Каменєв був дотепер керманичем військової лябораторії.

—o—

Італія не заключила з Японією протибольшевицького пакту.

Японське міністерство закордонних справ заперечує поголоски, немовби Японія заключила з Італією протикомуністичний пакт. Ці поголоски походять мабуть відтіля, що між обома урядами йдуть переговори у справі торговельного договору.

Японці заняли китайську оперативну базу на Дал. Сході.

Японські війська заняли нині рано Тантун у північній частині провінції Шансі. Військові кола привязують до цеї події чимала вагу, бо Тантун був оперативною базою китайських військ провінції Шансі.

ВЕЛИКІ БОЇ У ПРОВІНЦІЇ ШАНСІ.

Китайська телеграфічна агенція подає, що в Гайюан (у північній частині провінції Шансі) йде завзятий бій. Японці зовсім знищили один китайський курінь, та китайські резерви втримали загрожені становища. З обох сторін згинуло разом коло 4.000 людей.

КИТАЙЦІ ВТРАТИЛИ МАЧАН.

Комунікат китайського командування потверджує, що китайці евакували Мачан і затрималися на лінії Гоінчі (10 км. на північ від Тсанчав).

КАЛҐАН В ЯПОНСЬКИХ РУКАХ.

Перед кількома днями розійшлися вістки, що китайці прогнали японців з Калґану. Як подає китайська телеграфічна агенція, ці вістки неправдиві.

НАМАГАЮТЬСЯ ОКРУЖИТИ КИТАЙЦІВ.

У провінції Шансі одна японська кольона посунулася до Кванліну (на схід від Татуну), щоб окружити китайські війська, які відступили на південь від Калґану.

—o—

Підсумки операції під Шангаєм.

Авас робить ось які помічення після одномісячних боїв під Шангаєм: Японське командування не доцінювало китайських сил, висилаючи проти них малу „кольоніяльну експедицію", з кільках кораблів і кількох тисяч людей. Щоб не допустити до катастрофи, мусіла Японія наборзі вислати більші сили.

Перша фаза боїв за Шангай принесла японцям успіх: вони закріпилися на побережу, займаючи досить велику територію, щоб вивантажити воєнний матеріял до дальшої офензиви.

ВТРАТИ ЯПОНЦІВ.

Японські військові знавці обраховують, що від початку боїв під Шангаєм 30.000 китайців згинуло і 20.000 ранено. Крім того китайці втратили 200 літаків, себто 2/3 своїх повітряних сил.

БАКТЕРІЮЛЬОГІЧНА ВІЙНА?

У Шангаю сильно шириться епідемія холери: в міжнародній концесії занотовано 500 випадків холери, у французькій — 300 випадків. Хорують самі китайці, хоча тепер епідемія перекидується і до японських військ: в Паочан 80-ох японських вояків захорувало, 20-ох померло. З огляду на те, що санітарний стан японських військ усе був дуже добрий, підозрівають, що китайці ведуть бактеріольогічну війну.

Дві нації.

Львів, 13. вересня 1937.

З останнього числа „Землі і Волі" (з 12. ц. м.) довідуємося про цілком несамовиту історію, що трапилася на засіданні Державної Кооперативної Ради у Варшаві у перших днях цього місяця. На конференції представників Ревізійних Союзів була точка про поділ членів відповідно до національности. Проєкт Ради був такий, щоб поділити так: 1) поляки, 2) українці (русини), 3) білорусини і т. д. Присутній на тій конференції представник Рев. Союзу Русских Кооператив п. К. Ганасевич виступив проти такого поділу, мотивуючи, що „українці і русини то не одно і те саме і тому проєкт повинен виділити русинів в осібну точку і не змішувати їх з українцями". Покликався при цьому на офіціяльний термін „рускі", навіть на обіжник міністерства внутрішніх справ, який мав бути „нормалізаційною" концесією для українців, на становище чеської влади до національної термінольоґії на Закарпатті, на Лера-Сплавінського, вкінці на те, що „справа терміну „український" не має історичного опертя". Ця промова, читаємо у „Землі і Волі", викликала на присутніх поляків „велике впечатлініє", якого видно не захитала репліка представника РСУК-а, так, що присутні одноголосно рішили прийняти внесок представника москвофільського Рев. Союзу і при національному поділі кооператив внести окрему та самостійну національність „русини". Два представники РСУК-а, як читаємо, стрималися від голосування. Їхнє становище нам не відоме, зрештою маємо враження, що вони були заскочені такою наскрізь політичною дискусією; мабуть цим, а також недугою п. сен. Ю. Павликовського та виїздом за кордон п. сен. Луцького, треба пояснити, чому на такому засіданні, при вирішуванні такої засадничої з національного боку справи не було наших чільних кооператорів-політиків, яким булоб страшенно легко виказати ввесь абсурд „арґументів" п. К. Ганасевича, поставити йому питання, чи він „русин" чи „русский", запитати присутніх поляків, що значить, на їх думку, „русский" по польськи, і всю дискусію звернути проти кирині.

Очевидно постанова Державної Кооперативної Ради є черговою цеглиною у величавій

будівлі всієї нинішньої національно-політичної системи [illegible] Мусимо, врешті, признати, що дійсно — з хвилиною, коли на кивок якоїсь чародійної палочки, яка нам так і досі ближче невідома, перекреслено засаду переписного аркуша „1 А", в якому була тільки одна рубрика для національности „український (руский, русинський)" та поділено українців і русинів, як якісь дві істнуючі у Польщі нації, — з тою хвилиною відкрито дорогу і для тієї останньої дивоглядної постанови.

Зрештою, процес розмножування скількости національних меншин у Польщі йде і на інших відтинках. Коли істнує кардинальна шкільно-педагогічна засада, що дітей учать у школі літературної мови і через те нема науки кашубської чи шлеської „мови", а є наука „лемківської мови" (лемківський Буквар та дві читанки), то це вже один крок від вписання до національної рубрики окремої лемківської нації. Гадаємо, що не так важко булоб доказати, що й гуцули та бойки, ба навіть волиняки, не кажучи вже про поліщуків, це все окремі нації, які — очевидно — вимагають теж окремої національної політики.

Це — одна сторона медалі, не вперше на тому засіданні Кооперативної Ради відкрита і нам досить добре відома. Друга сторона — це поведінка наших москвофілів. Становище п. К. Ганасевича творить тут своєрідне „новум": воно, що правда, зберігає традиційну лінію при всякій нагоді і з кимнебудь пакостити українцям, але одночасно свариться з засадничими тезами „ідеольогії" РСО, виложеної свого часу дуже подрібно п. Кареніном у „Русскім Голосі".

Та ідеольогія каже передовсім, що істнує один „русскій" нарід (чи пак одна русска нація з кількома народами), від Попраду по Камчатку. В кожному разі нема там мови про якийнебудь національний поділ непольських і нежидівських автохтонів Галичини. Ми, українці, стоїмо на становищі, що москвофіли — це частина спільної з нами нації, це наші люди, тільки відсталі у своїй національній свідомости, при чому головну вину несе тут інґеренція російських політичних чинників від 60. рр. мин. ст., які використали тодішній низький культурний рівень галицьких мас; післявоєнні політичні умовини знову шкодили процесові завершення національно-політичної кристалізації. Тому ренеґатами ми не називаємо москвофільської маси, тільки нечисленні одиниці, зпоміж інтеліґенції, які прийняли до щоденного родинного вжитку російську мову і виховують у ній своїх дітей. Зате офіціяльна москвофільська теза каже звати ренеґатами українців, бо вони — мовляв — відпекуються своєї „русскої" нації, але одночасно так само як ми з москвофілів, так і з нас, українців — не резиґнує. Навпаки, москвофільська теорія українців утотожнює з „малоросами" і племінно вважає їх абсолютно частиною спільної нації. З такого засновку виходила льоґічно практична політика, яка казала раніш москвофілам солідарно боронити інтересів народу, без огляду, як хто його звав: у шкільній, аграрній, соціяльній ділянці, підчас „пацифікації", всяких масових репресій і т. п.

Аж раптом маємо на внесок москвофіла — поділ на дві нації!! Українській нації, очевидно, неповажна постанова Кооперативної Ради не зашкодить: нація залишиться нацією, буде розвиватись, за свої права боротися, при всяких обставинах шукати собі всяких можливих способів вияву, буде зареєстроувати на сторінках своєї історії моменти здвигу й заломлювань, але буде жити, як кожний живий національний організм. Зате поведінка пп. Ганасевичів наносить смертельний удар самим москвофілам: та поведінка перекреслює взагалі всякий ідеольоґічний характер їхніх теорій та всякий ідейний зміст їхнього табору. Вона робить з того табору просто знаряддя чужої політики, позбавлене власної думки і волі, робить з того табору збір одиниць, які конвульсійно тримаються власть імущих і сліпо йдуть за їх політичною думкою та практичними заходами, зверненими — проти цілого нашого народу!

З того погляду останній геройський подвиг п. Ганасевича причиниться до вияснення ситуації. Хоч історія москвофільства в Галичині не залишає багато сумнівів щодо обличчя того табору, проте ніколи не завадить, коли ясности буде якнайбільше. ПП. Ганасевичі сьогодні радіють, що їм удалось „відділитись". Може прийде ще момент, коли український нарід їх від себе відділить, — коли відмежується різко від породи людей, які в моменті національного лихоліття грали в чужу дудку, самі несвідомі того, що творять.

Ік.

Українці одні з перших

на XXI. Міжнародньому Протиалькогольному Конґресі.

(Власна кореспонденція.)

Варшава, 12. вересня 1937.

(КТВ.) Варшава жиє вже від кількох днів під знаком XXI. Міжнародього Протиалькогольного Конґресу, що відбувається тут разом з кількома іншими анальоґічними зїздами абстинентських орґанізацій цілого світу.

Офіційну участь у Конґресі беруть такі держави: Швеція, Норвеґія, Швайцарія, Голяндія, Франція, Німеччина, Чехословаччина, Греція, Єгипет, Арґентина, Чіле, Уруґвай, Мексик, Австрія, Ліхтенштайн, Апостольська Столиця, Фінляндія, Японія, Латвія і делеґати Ліґи Націй.

Вже в мин. суботу зачалися наради І. Міжнар. Конґресу католиків прогібіціоністів, на якому один з польських промовців назвав Т-во „Відродження" — південно-польською (!) протиалькогольною орґанізацією. Одначе при кінці нарад забрав голос одинокий український делеґат, що прибув уже того дня, **о. д-р Ігнатій Цегельський** (Камінка Струмилова), наш відомий протиалькогольний діяч, що в прекрасній промові (по французьки) накреслив славну історію українського антиалькогольного руху в Галичині, здобуваючи — як одинокий промовець — гучні оплески закордонних гостей.

У вечорі тогож дня в репрезентаційних сальонах Купецької Ресурси відбулося І. товариське зібрання усіх учасників конґресу (з добірною артистичною програмою), на якому українців крім о. д-ра Цегельського репрезентували запрошені варшавські кореспонденти усієї української краєвої щоденної преси, що й сповняють одночасно ролю інформаторів про український протиалькогольний рух та українців узагалі.

Але само відкриття конґресу відбулось у неділю. Після торжественної Служби Божої в усіх християнських церквах зібралися всі делеґати, запрошені гості та представники краєвої і закордонної преси у величавій авлі варшавського університету. В атмосфері піднеслого настрою, серед прапорів та емблем усіх — крім нашого — народів провідник Польського Орґ. Комітету мін. В. Ходзько відкрив конґрес, покликуючи на предсідника голову Міжнар. Протиальк. Союзу проф. Едґара Цунцу й запрошуючи почесну президію.

Опісля вітали м. ін. конґрес ще й такі делеґати: від польського уряду — мін. Косцялковський, від закордонних урядів — египетський посол Р. Сльотемакдо де Бруіне, монсіньоре Кортезі від Ап. Столиці, кард. Гльонд, від Правосл. Церкви — архимандрит Теофан; від анґлійських протиалькогольних товариств — д-р Роберт Геркод. Крім згаданих привітів на конґрес наспіло дуже багато гратуляційних телеграм, м. ін. від нашого „Відродження", власноручні привіти від президента Фінляндії та шведського престолонаслідника Ґустава привезли з Гельсінґфорсу і Стокгольму делеґації молоді на роверах.

У неділю прибула до Варшави й решта української конґресової делеґації в отсьому складі: від Т-ва св. Андрея крім **о. д-ра Цегельського** ще й **о. д-р Сопуляк Михайло** зі Стрийщини; від Т-ва „Відродження": голова мґр Микола Ценко, проф. Степан Горницький (Дрогобич), **ред. Василь Глібовицький** і п. Ярослав Дзиндра; від „Учительської Громади" — **проф. Юліян Каменецький** (Рогатин); від Українського Лікарського Т-ва: п. д-р Олена Носковська.

Наша делеґація, не зважаючи на ціловічну подорож, уся взяла активну участь у сьогоднішніх нарадах конґресу, імпонуючи здивованим розмахом нашої протиалькогольної акції чужинцям — великими традиціями й осягами на цьому полі.

Рівночасно з конґресом і в тих самих залях відбувається прецікава **міжнародня протиалькогольна вистава**, на якій не бракне теж станків та експонатів **українських протиалькогольних товариств.** Наш куток улаштувало львівське „Відродження" при активній допомозі варшавських українців. Тут слід підкреслити особливі заслуги родини п-ва Мицьків, Пеленських і нашого студентства. На жаль, були і куріозні випадки національної апатії — оце ніодна з варшавських українських фірм не хотіла випозичити на кілька днів гуцульських килимів для прикраси українських стін (!). Дійсною атракцією нашого відділу, в якому ролю інформаторок згодилися безінтересовно сповняти наші приятельки-чужинки, є перша книга **нашого І. протиалькогольного Т-ва з Камінки Струмилової з р. 1844 (!).** На жаль, „Відродження" не подбало дотепер про відповідну пропаґандивно інформаційну літературу, за якою чужинці розпитують, як теж не надлетіли до цієї пори мистецькі афіші арт. Чорнія, що їх мали вислати літаком зі Львова.

Але поминувши ці зайві мінуси, треба підкреслити, що приявність численної української делеґації серед багатьох державних націй **гідно репрезентує нашу національну і гіґієнічно-суспільну культуру.** В окремих кореспонденціях подамо докладний хід конґресу та насвітлимо його завдання й осяги. Тимчасом обмежимось до короткої інформації, що перший Протиалькогольний Конґрес відбувся в 1885. р. в Антверпії, славний був IV. Конґрес у Християнії, під науковим оглядом виріжнився V. Конґрес у Базилеї, де вперше виступили учені Сміс та Фірер з вислідами своїх епохальних дослідів про вплив малих алькогольних давок на працю мозку.

Варшавський конґрес вивінуваний у всі модерні засоби і здобутки. На місці постійно урядує інформація, пошта, міжнародні телеґрафічно-телефонічні сполучення для вжитку численних кореспондентів і т. і. Деякі чужинці **розпитують за виробами нашого народнього мистецтва,** так що прийдеться повести їх до крамниці У. Н. М.

Слід підкреслити, що орґанізатори Конґресу, особливож генеральний секретар Конґресу ред. п. І. Шиманський, дуже ввічливо і прихильно поставився до потреб і домагань української делеґації, зокрема представників української преси. Багато учасників зїзду вертається зі Львова — вони висказуються з признанням про „Просвіту" і нашу пресу, — багато поїде туди після закінчення нарад.

Ширіть наш часопис!

Радісний день у Львові.

ПОСВЯЧЕННЯ БУДОВИ ЦЕРКВИ СВ. ІВАНА БОГОСЛОВА ПРИ ВУЛ. ПОТОЦЬКОГО.

День 12. вересня ц. р. запишеться добре в памяті львівських українців. Серед прегарної осінньої погоди відбулося того дня величаве, радісне торжество посвячення і вмурування пропамятної грамоти під угольний камінь церкви св. Івана Богослова біля монастиря СС. Василіянок у Львові при вул. Потоцького ч. 95.

Сестри Василіянки уставили престіл під північною стороною свого монастиря та прикрасили його живими цвітами. Над престолом пишалася ікона Богородиці на великому полотні, розмальованому так, що нагадувало мармур. По обох боках престолу уставилися делегації, представники багатьох українських установ і преси. Кордони держали питомці Ремісничої Бурси та шкільна молодь. Окреме місце було призначене для процесій, братств і вірних, що зійшлися у великому числі з цілого Львова.

В 12. год. Преосв. Іван Бучко зачав торжественну Службу Божу в асисті голови Комітету будови о. крил. Ю. Дзеровича й о. крил. В. Лициняка; діяконували о. І. Клюс та о. д-р В. Фіголь. Співав хор СС. Василіянок. На свято прийшли процесії з церкви св. Юра, з Богданівки, Левандівки, села Скнилова та з церкви при вул. Зибликевича. (Чому не прибули процесії з інших львівських церков? Чи може обідова пора невідповідна для львовян на таке свято?).

В год. 13.30 прибув самоходом І. Е. Митрополит Андрей з о. крил. В. Ковальським.

Після Служби Божої відспівано многоліття і „Боже Великий". Відтак о. прелат Леонтій Куницький виголосив з бальконy монастиря піднеслу проповідь. У ній згадав про велику виховну ролю монастиря СС. Василіянок при вул. Потоцького 95, про його школи та сиротинець і підкреслив, що нова церква у Львові будується завдяки великій жертвенности українського громадянства. Вкінці попросив ВПреосв. Митрополита поблагословити фундаційну грамоту.

Митрополит поблагословив пропамятну фундаційну грамоту (пергамінову), на якій списано всю передісторію будови нової церкви. Опісля вложено грамоту в шкляну та бляшану урну. Відтак Преосв. Іван з духовенством покропив мури нової церкви та після приписаних молитов зложив урну з пропамятною грамотою під угольний камінь запрестольної стіни нової церкви і перший наложив цельного цемент. Опісля мулярі замурували грамоту.

Свято скінчилося. ВПреосв. Митрополит Андрей серед співу „Многая літа" та рясних оплесків відїхав, після чого розійшлися всі вірні та процесії.

—o—

Хроніка Совітської України.

Від Редакції: З нинішнім днем заводимо спорадичну „Хроніку Сов. України", в якій будемо подавати обєктивно звістки з усіх царин життя Наддніпрянської України, без огляду на їх позитивний чи негативний характер. Робимо це в тім переконанні, що наше громадянство взагалі дуже мало знає про тамошнє життя, а лихоліття наших братів під московсько-большевицькою окупацією спонукує нас не тільки до протестів політичного характеру, але й до тіснішого духового звязку з тамошнім народом, до більшого зацікавлення подробицями його боротьби та стихійних виявів живучости. Совітську хроніку веститме окремий референт, добрий знавець совітських відносин, користуючись найновішим джерельним матеріялом (у першу чергу совітською пресою і сов. періодиками).

ШКІЛЬНІ ПІДРУЧНИКИ.

Видавництво „Радянська Школа" дістало з Москви текст і віддало до перекладу українською мовою „Короткий курс історії СССР". „Радянська Школа" випускає підручник українською мовою в кількости 1.700 примірників, крім того в Москві замовлено 300.000 цього підручника російською мовою для шкіл України з викладовою російською мовою. З якого підручника будуть вчити в українських школах — про це нема у тій звістці мови.

МАСОВИЙ ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС ДІТЕЙ.

У Києві відбувся український огляд літературної творчости школярів, в якому взяли участь понад 4 тисячі учнів від сільських до столичних шкіл. Зрозуміло, переважна більшість тих творів це — про вождів революції, про міжнародню пролетарську солідарність, фашистівське бузувірство тощо, але чимало серед робіт українського фолькльорного матеріялу: тут і віршована казка про Котигорошок, віршована народня казка про Івасика-Телесика. Як не наганяти життя — а перегнути його годі.

ШКІЛЬНІ БОЛЯЧКИ.

Розпочалося на радянській Україні навчання по школах. Чимало дітей через перевантаженість деяких шкіл у Києві, цілком несподівано для них переведено до шкіл, іноді дуже далеких від мешкання учнів. Не дивлячись на категоричну заборону проводити навчання на дві зміни, по багатьох школах заведено навчання старших кляс на другій зміні, нових навчальних програм нема. Запровадили з цього року викладі астрономії, але нема ні підручників ні вчителів, нема теж учителів чужих мов.

В Одесі виявилося, що будову 8 нових шкіл ще не закінчили, будують їх по малонаселених районах, а по густонаселених районах школи перевантажені.

З УКРАЇНСЬКИХ ТЕАТРІВ

Київський державний театр опери та балету відкрив сезон „Тарасом Бульбою" Лисенка, надалі йде „Запорожець за Дунаєм"; київський державний драматичний театр ім. І. Франка відкрив сезон „Безталанною" Карпенка Карого. Ки-

---

ЖОРЖ РЕЄР. 5)

Дівчина з парасолькою.

(Докінчення).

Я говорив їй, як вона говорила колись до мене:

— Чи можливе, щоб ти могла бути задоволена теперішнім своїм життям? Чи не маєш ти вже охоти робити наперекір старшим, гіршити їх? Чи не мала ти ніколи бажання зробити щось безглуздого, небезпечного?

Вона всміхнулася гірко і відповіла:

— Ах, який дует могли ми були скласти. На нещастя я відспівала свою пісню колись, а ти щойно нині хотів би її почати!

Я щоб поміститись критикував її дрібничково-міщанське животіння без ніякої пристрасти, без нічого несподіваного.

— Без пристрасти це правда — вона виправдувалася — але щодо несподіванок..

Хвилинами, коли я говорив їй про свої почування і про те майбутнє життя — палке, дотільне, змістовне, яке ми моглиб разом вести, її очі заіскрювалися і уста ворухались так, якби хотіли промовити.

— Ренато! — я казав до неї — зважся стати собою, завернути до минулого.

Вона відповідала мені мельодраматично:

— Це нечесно, старий спокуснику зводити з простої дороги бідне романтичне дівча!

— Романтичне! Якби ти вміла нею бути!

— Але ж я вмію бути романтична, саме тоді, коли опираюся твоїм намовам. Чи все не скінчилось би прозаїчно, якби послухала тебе?

І так ми фліртували довгі місяці, а я не міг ніколи відкрити тої таємничої Ренати, яку прочував, що повинна бути.

VIII.

Одного дня я дістав від неї телеграфічну записку: „Приходи зараз. Хочу тебе бачити. Вечір виїжджаю".

Сама відчинила мені двері. У сальоні були валізи, меблів ніяких. Я прочував якесь нещастя.

— Куди ти їдеш? — питаю її.

— Небавком довідаєшся. Ах, який ти нині гарний. Що за убрання, яка чудова краватка.

Її веселий настрій слабо закривав її вигляд. Очі були червоні від безсонности.

— Вибач мені, — вона казала — що приймаю тебе у своїй кімнаті, але це єдине місце, де залишилися ще крісла.

Вона сіла на ліжко і комічним жестом показала мені місце, де маю сідати.

— Бачиш! Як нам добре?

Але що сталося?

— Нічого незвичайного. Мала несподіванка...

— Ти жартуєш, Ренато.

— Яка я щаслива, що ти прийшов, Альберте. Було би мені прикро виїжджати не побачившися з тобою.

— Їдеш надовго?

— Так. Може... Але тепер оповідай мені про нашу молодість, про Санліс, про те, що не дівчину з парасолькою ти любив, а ту другу, трохи звіжену з шопи і даху.

Вона сміялася нервово, якби хотіла плакати.

— Ренато! Скажи мені, що з тобою. Маю таке враження, якби ми не мали вже зустрітися!

Вперше від часу, як я її відшукав, вона була така, якою я хотів її бачити завжди. Вона не мала злобного сальонового тону, а щось таке, що пахне пригодою.

— Ах, Альберте, чи ти пригадуєш собі — — І вона заливалася спогадами, а я слухав її з усіма своїми надіями і якимсь невимовним жахом. Була пізня ніч. Вона хотіла пустити електричний огрівач.

— Ах, я забула, що сьогодні вилучили нам струм — засміялася.

— Ренато! Благаю тебе, їдь зі мною. Ще час! Не знаю, що тобі бракує, але відчуваю, що якби ми тепер розсталися, то вже на віки.

Її усміх був колючий:

— Їхати разом? Бідний Альберте! Я знищила би тобі карієру. Ти мав би виректися родини, приятелів, праці і длячого? Для малої, дурної міщанки, що теж мусілаб терпіти...

Скочила з ліжка і сказала зі сміхом:

— Я люблю тебе за сильно, щоб зробити тобі такого збитка, Альберте.

Я помітив сльози в її очах.

— А тепер поцілуй мене! — сказала тихо — но, швидше! Прощаємося.

Я вийшов від неї приголомшений.

На другий день уранці з часописів я довідався про банкротство фірми Бльомер, Ворфільд і С-ки. Бльомер здефравдував три міліони і втік. Зі статті я довідався, що чоловік Ренати був відомим ошуканцем, засудженим кілька разів, за яким шукала поліція в ріжних краях. „Бльомер" це був тільки один із численних псевдонімів цього авантюриста.

Я побіг до мешкання Ренати і довідався, що вона теж виїхала.

IX.

Два тижні пізніше я дістав лист від Ренати. Печатка була з Бордо, де, як писала Рената, вона і чоловік сідають потайки на корабель, що завезе їх до Аргентини.

„Мій добрий, дорогий Альберте! Мій щирий товаришу!

ївські рецензенти підкреслюють чудовий акторський ансамбль з Борисоглібською, Ужвій, Шумським та Барвінською на чолі, але закидають постанові непотрібний етнографізм і побутовщину. Харківський драматичний театр ім. Шевченка дає „Правду" Корнійчука в постанові Крушельницького. Крім того театр працює над поновленням в новій сценічній редакції песи Кропивницького „Дай серцю волю — заведе в неволю" на 12. вересня, коли в Харкові розпічнеться „совітський театральний фестіваль". Другою виставою з цього приводу буде в харківському державному театрі опери і балету „Наталка Полтавка". В репертуарі харківського „Театру революції" нові песи: „Дума про Британку" Юрія Яновського і „Шлях слави" Прута, „Сава Чалий" Тобілевича і „Вій" Кропивницького за Гоголем. В репертуарі харківського ТРОМ бачимо „Паливоду XVIII сторіччя" Карпенка Карого, „Катерину" за Шевченком в інсценізації Герасимовича, „Кармелюка", „Наймичку", „Сватання на Гончарівці". Прем'єра харківського „Театру для дітей ім. Горкого" „Назар Стодоля".

Колектив „самодіяльної опери харківського канатного заводу ім. Петровського" виставив „Наталку Полтавку", де приймали участь фабрична балетна студія, робітнича консерваторія і хорова фабрична капеля, разом понад 100 осіб.

Бачимо з цього, як стихійно тяготить населення радянської України до свого українського театру, як влада мусить хоч в цьому йти йому на зустріч, очевидячки дуже добираючи песи

ПРОЦЕСИ ПРОТИ МІСЦЕВИХ СОВ. ДОСТОЙНИКІВ.

По багатьох районах радянської України в золочівському (харківської области), кроловецькому (чернигівської области), гайсинському (винницької области), підвисоцькому (київської области) тільки що відбулися майже ідентичні судові процеси: на лаві підсудних були голови райвиконкомів, секретарі, райпаркомів, директори машинотракторних стацій, голови правлінь колгоспів тощо; всіх їх обвинувачувано в „шкідництві", ломанні статуту с.-г. артілі, брутальній поведінці з колгоспниками, знущанні над ними, тощо. За заведеним ритуалом підсудні признавалися до вини і „каялися", після чого їх засуджували або на довголітню вязницю, або на смерть. Московський уряд цими процесами нібн хоче спрямувати незадоволення населення проти деяких місцевих „шкідників", які причинилися до того, що ніяк не може розпочатися заповіджене краще, веселіше життя...

„Ах, якби ти знав, кілько мене коштувало енергії, щоб підчас нашої розмови не впасти у твої обійми, не притулитися до тебе і не прохати тебе, щоб ти мною заопікувався! А кілько разів я мала охоту сміятися і плакати, коли ти говорив до мене про моє дрібноміщанське життя без несподіванок! Від десяти років, від часу, як я вийшла заміж, я живу ввесь час серед алярмів, утеч, загрожена власниками готелів, яким не маємо чим платити, зацькована поліцією! Ти вже певне знаєш, хто такий мій чоловік? Це слабе, нещасливе створіння. Я боялася його покинути і жаль мені його було, бо крім мене він не має нікого більше. Чи ти повіриш, що від десяти років я ніразу не лягла спати без думки, що мене може розбудити комісар поліції? А кілько разів він справді будив мене! Чи ти знаєш, що ввесь той час я пережила найбільше схвильовані та пронизливі пригоди...

„Коли я віднайшла тебе — чесного, щирого, зрівноваженого, мені здавалося, що я прокинулася після якогось кошмару. Ах! Як я мусіла боротися проти твоїх слів... не тих, де ти виступав як спокусник, що заохочував мене до небезпечного життя — я і так знала його занадто добре! — але проти тих ніжних, спокійних слів, що нагадували мені мого зрівноваженого батька, з яким я могла вести затишне, чесне життя.

„Та яка я нині горда, що я не захиталася і що залишила тобі твоє несплямлене, чисте життя. Що ти зробив би — адвокат! — якби оженився з розведеною жінкою ошуканця? Наше романтичне молодече кохання заслужило на гарне закінчення. Забудь за Бльомерову, про яку читаєш у газетах, а памятай про ту, що завсіди була для тебе і [illegible] для тебе єдиного виступала як

Дівчина з парасолькою".

Геркл. а. 6

З ЛІТЕРАТУРНИХ НОВИНОК.

У „Держлітвидаві" вийшли з друку нові книжки: „Дитинство" — нова повість Юрія Смолича, „Інженери", друга частина роману Юрія Шовкопляса, В серії „Театральна бібліотека" видано „Безталанну" Карпенка-Карого.

Максим Рильський здав „Держлітвидавові" збірку поезій „Україна", видавництву „Молодая Гвардія поему „Україна", закінчив два варіянти опери „Щорс", закінчив переклади „Евгенія Онєгіна" Пушкіна, „Орлеанську діву" (La Pucelle) Вольтера, російську байку „Конька Горбунка Єршова, „Синю птицю" Метерлінка, переклав також оперу Дзержинського „Піднята цілина" і дав нову редакцію опери Лисенка (текст Старицького) „Тарас Бульба".

З НАРОДНЬОГО МИСТЕЦТВА.

Незабаром відкривається у Києві обласна вистава самодіяльного образотворчого мистецтва; в ній бере участь 400 осіб, які виставляють 3000 відібраних експонатів — живопису, скульптури, вишивок, ткацтва. Понад 200 жінок київської области подали до 500 сорочок, рушників, пошивок, накривок, скатерок. В селі Бехах коростенського району вишивають всі колгоспниці; в минулому вони вишавали чорною ниткою, потім стали додавати темно-бронзову, ясно-бузкову, рожеву і червону. Бехівці рідкі майстри свого узору і своїх фарб. Таких вишивок немає ніде на радянській Україні. Колгоспниці олевського району вишивають тільки червоною ниткою, узори/здебільшого це троянда. Прегарні вишивки з переяславського району.

Оригінальну виставу 500 експонатів української народньої вишивки XVIII. і XIX. ст. підготовив дніпропетрівський Історичний Музей.

З МУЗИКИ ТА ФІЛЬМИ.

Обєднаний хор на 300 осіб та орхестру народніх інструментів організують в Житомирі до XX. роковин комуністичної революції. Відкриють також велику виставу народньої творчости (живопису, графіки, вишивок, тощо).

Українська студія „Союзкінохроніки" почала знимати звукову фільму „Золота осінь" — „розквіт колгоспного достатку в осені року 1937" і звукову фільму „На рубежі", де буде показане „заможне культурне життя колгоспників прикордонної західньої смуги". Цікаво, які міни матимуть ті „заможники", коли оглядатимуть ту фільму".

Л.

—o—

В аванґарді нашої розбудови.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ТОРГОВЕЛЬНО-ПРОМИСЛОВОГО-БАНКУ.

Вчора відбулися в домівці Союзу Українських Купців і Промисловців у Львові загальні збори Торговельно-Промислового Банку, який за короткий час свого істнування виявився активною, надійною установою.

Збори отворив голова Надзірної Ради дир. Скопляк, опісля відчитано і принято одноголосно протокол попередніх зборів.

Зі звіту **директора Банку** інж. Мілянича довідуємося, що Банк під цю пору має власних капіталів 41.000 тисяч, оборотових фондів загально 316.000. Значить засоби праці банку скромні, зате вони ростуть у дуже скорому темпі. За вісім місяців діяльности, збільшив Банк власні фонди на 135 прц., (з 17.500 на 41.000), в тому запасні фонди о 42 прц. (з 8.600 на 12.000), уділовий капітал о 225 прц. (з 8.800 на 28.600 зол.) чужі фонди о 280 прц. (з 72.300 на 275.000 зол.), разом фонди о 253 прц. (з 89.800 на 316.600 зол).

В порівнанню з попереднім роком збільшив Банк касові обороти 8 разів (касовий оборот за серпень рівняється цілорічному оборотові за 1936 рік — 283.500 зол. вийшло з каси), а загальні обороти 9.5разів (722.000 за 1936. рік — і 4.400.000 зол. за вісім місяців 1937. р.).

Цими капіталами обертав Банк в 1937. році пересічно 2,9 разів у місяць; це вказує на дуже великий рух в банку. За вісім місяців 1937. р. банк полагоджував пересічно 103 орудки денно. Розвиток діяльности спричинив збільшення платних працівників з 3-ох бюрових сил і 2-ох організаторів на 10 бюрових сил і 5-ох організаторів; крім того є постійно 3—4 організаторів на практиці.

При помочі організаторів банк активно працює над **збиранням капіталів**. Капітали, які прийшли до банку, як дрібна ощадність (48.300 зол.) та вклади на біжучих рахунках (117.400 зол.) — разом 52 прц. всіх оборотових фондів — це вислід праці організаторів, активного добування оборотових капіталів, які дотепер здебільша непродуктивно лежали в кишенях власників.

Як уживає банк придбаних цим способом фондів, які його **активні операції?** Клієнти банку, заразом його члени, дістали за вісім місяців цього року біля одного міліона отвертого короткоречинцевого кредиту; доброму клієнтові його легко дістати без формальностей та коштів. Поза кредитом з біжучого рахунку банк дав своїм членам і довшеречинцеві позички у висоті 589.000 зол. З того уділено 350.000 зол. ескомтового кредиту (купно купецьких векслів — ремес і фактур, задаткування замовлень, претенсій, тощо), 36.600 акредитивів (допомога при закупні більших партій сирівцю та товарів зі забезпеченням на товар), 4.300 позичок на підклад дрібних ощадностей і 198.000 звичайного векслевого кредиту. Цей останній кредит довшеречинцевий (6—18 місяців) має характер радше інвестиційний (закладовий), ніж оборотовий, — у противенстві до всіх попередніх. Клієнтела банку виконує зобовязання: на півтора міліона уділених позичок до скарги пішло всього 523 зол. Клієнтелю банку становлять майже виключно — купці, ремісники, промисловці й видавництва та почасти робітники. Треба ствердити, що з міщанського елементу найбільші звязки з банком мають ремісники, головно на провінції. Нашого ремісництва по містах є значно більше, як ми собі це уявляємо, та вони обслуговуючи чужу клієнтелю та не маючи фінансової опори в наших установах — тримаються здалека від нашого життя. Цьому слід протиділати. Зрештою початки співпраці банку з ремісництвом зовсім гарні. Банк або задатковує їхні замовлення і в цей спосіб даємо їм змогу закупити за готівку матеріял та негайно приступити до виконання замовлень, або ескомтує їх рахунки чи векслі на відборців. Ремісники виконують свої зобовязання добре.

Для організації **дрібної ощадности** Банк під цю пору має на провінції 4-ох кореспондентів, (Стрий, Тернопіль, Перемишль та Сокаль), себто урядовців, які організують та посилюють на місці дрібно-ощадностеву акцію, переводять технічно уділювання кредиту, посередничать у веденні біжучих рахунків місцевими фірмами і взагалі є звязковими між банком і клієнтами на провінції. Крім того у 20-ох місцевостях банк має т. зв. „Проводи Ощадностевих Збірниць", які складаються з трьох місцевих громадян, дуже часто з виділових філії СУК і П-у. Провід ділить місто на райони і назначує туди збирачів, які що тижня обходять щадників та збирають ощадности. Крім того Провід опінює старання щадників про кредит у Банку або сам розділює між щадників хвилівки, з грошей, які банк лишає проводові до диспозиції. Працю на провінції розпочав банк щойно цього року. Висліди є добрі: дрібна ощадність дала на провінції за пів року 17.883 зол., коли усієї ощадности зібрано 48.357 зол.

Банк не обмежується до кредитової діяльности, але започатковує нову: він підготовлює основування нових підприємств, веде необхідні досліди та збирає капітали. Взагалі своєю працею Торговельно-Промисловий Банк заповнює поважну програму в нашому господарському житті, тим самим не робить він конкуренції іншим українським банкам.

Після звіту начальний книговод інж. Яцишин зясував кредитову політику банку. З його змістовного, фахово опрацьованого реферату присутні довідалися, що банк, установлюючи висоту ставок і провізій, протеґує такі форми кредиту, які відповідають потребам торговлі та промислу і уможливлюють систему безгрошевих розплат: ескомт, кредит на біжучий рахунок, акредитиви, вінкуляції. Звичайний позичковий кредит — як малоелястичний та недогідний для банку і для клієнта є у Промисловому Банку найдорожчий; зате дешеві є позички під застав дрібних ощадностей.

Опісля Загальні Збори одноголосно ухвалили деякі зміни статуту, яких домагався суд,

або яких вимагає поширення діяльности банку.

Інж. Я. Цімура описав працю банку над зорганізуванням фонду безвідсоткового кредиту. Ця установа на взір подібних польських і жидівських дасть нашим дрібним купцям і ремісникам змогу станути на ноги і перебути перший важкий період істнування підприємства, заки воно здобуде клієнтелю. Вагу і потребу безвідсоткового кредиту оцінимо, коли візьмемо під увагу, скільки наших безробітних земляків могло би найти прожиток у ремеслі й торговлі та з другого боку, як важко у наших умовинах роздобути хоча би скромний капітал.

Крім того Загальні Збори ухвалили максимальний кредит для одного клієнта на 20.000 золотих, максимальні зобовязання банку — на 600.000 зол. Банк зрезигнував з привілеїв установи дрібного кредиту і викупив промислове свідоцтво; зате дістав він право давати кредити понад 2.000 на одного клієнта.

Коротка дискусія закінчила збори, які мали дуже діловий характер. Присутніх було 120-ох членів та 19-ох представників преси і ін. гостей.

(гал.)

Два бомбові замахи в Парижі.

Вночі у домівці „Генеральної конфедерації французьких промисловців“ при вул. Пресбург і „Союзу металевого промислу“ паризької округи при вул. Боасієр вибухли бомби, які поробили великі шкоди. В руїнах згинули два поліцаї, які в часі вибуху були на вулицях недалеко висаджених будинків.

Виявляється, що якась невідома людина принесла до дому при вул. Пресбург скриньку, адресовану до барона Петіє віцепрезидента конфедерації французьких промисловців та передала її сторожеві, заявляючи, що це тканина. Сторож задержав у себе ту скриньку якийсь час і у нього вона вибухла; сторож втратив мову від переляку. Подібна машина, наставлена на той сам час, вибухла теж у другому домі, де її мабуть поставили на сходах.

ХТО ЇХ ВИКОНАВ?

Уся французька преса від крайно лівої до комуністичної гостро осуджує замахи і виступає проти їхніх справників. Коли йде про моральну відповідальність за ті замахи, ліва преса підозріває фашистівські елементи, праві кола — крайню лівицю, яка своєю політичною агітацією витворила атмосферу, підхожу для цих замахів. Зрештою ніяка сторона не приписує свому противникові формальної відповідальности. Піротехнік інж. Клінг, який оглядав рештки пекольних машин, твердить, що вибуховий матеріял, яким вони були виповнені, вживають радше за кордонами Франції. Тому слідство обійме правдоподібно політичну еміграцію.

Вночі на неділю заведено гостру контролю на всіх граничних станицях і облави та ревізії в Парижі. Кажуть, що франц. слідча влада має уже докладний опис обох мужчин, що принесли пекольні машини.

——o——

ми місто на площу Народнього Дому. В поході взяли участь сокілки і соколи з Потелича, Річок, Верхрати, Журавець, Махнова, Вербиці, Угринова, Нового Села, Дикова Старого та Рави Руської. Похід виглядав імпозантно.

Головне сокільське свято почалося в год. 14 звітом, що його склав побратим Чіх Михайло, відпоручникові Сокола-Батька д-рові Карпевичеві Богданові, котрий в імени Сокола-Батька привітав соколів та доручив відбувати вправи. До вправ стануло понад 120 соколів і 100 сокілок. Усі вправи, призначені на 4-тий Краєвий Здвиг у Львові, виведено із зрозумінням та дуже дбайливо. На окрему згадку заслуговує вправа учасників з Вербиці дручками та національний танок „Аркан“, виведений соколами і сокілками з Нового Села. Вежі, спортові гри та забави відпали з програми через дощ.

Слід підчеркнути, що не зважаючи на дощ, який падав у тому дні, сокільське окружне свято в Раві Руській пройшло з великим моральним успіхом та заохотило присутніх кріпити дальше свої тілесні і духові сили для добра і служби українського народу. С.

——o——

МАСАРИК УМИРАЮЧИЙ.

Останні лікарські бюлетини про стан здоровля б. президента Масарика знову затривожили цілу Чехословаччину. В суботу йому несподівано погіршилось. Масарика доглядає 4-ох лікарів, професорів університету в Празі, син і дочка. Перед палатою Масарика збираються маси народу, які чекають відомостей про стан здоровля „президента визволителя“.

——o——

(ДОПИС З НОВОСАНДЕЧЧИНИ.)

Шкільний інспектор у Новому Санчі розіслав до шкіл на Лемківщині новий розклад годин на 1937-38 рік, у якому касує цілковито навчання української мови в останній, себто в IV. клясі; всі предмети (крім релігії) мають бути ведені в тій клясі виключно в польській мові.

В I. клясі впроваджує він вже від 1. лютого науку читання і писання в польській мові, інші предмети — крім релігії й української (лемківської) мови — треба вести у двох мовах. Те саме і в II. клясі. В III. клясі всі предмети по польськи — виімок релігія та українська мова.

Всі школи на Лемківщині в 1922. р. були затверджені з українською викладовою мовою. Тепер лишився з того лише спомин.

Дітей польської народности в тутешних школах (за дрібними виїмками) нема. А все таки користуються вони аж такими привілеями.

Чи виступить хто в обороні навчання наших дітей у рідній мові? **Підписи батьків.**

зарядження бувшого старости на Лемківщині.

Пишуть нам: Горлицький староста д-р Ромуальд Клімуф, що отсе мусів уступити, видав у часі свого урядування зарядження до всіх гр.-кат. парохіяльних урядів у Горличчині, щоб українські парохіяльні печатки змінити на польські.

Це самовільне зарядження, бо **справа зміни парохіяльних печаток належить виключно до компетенції церковної влади.** Під цим оглядом Католицька Церква має повну автономію і лише вона може видавати такі зарядження

——o——

Загадка.

У двох кінах у Мельбурні і в однім у Сіднеї відбулася перед кількома місяцями прем'єра великої сучасної фільми під досить банальним наголовком „Усміх щастя“.

Ця фільма, яка дотепер держиться на прем'єрових екранах, а крім цього перейшла вже половину австралійських кін, має незвичайно цікавий, хоча повний життєвий зміст, а інтрига полягає на тому, що якийсь молодий мужчина, що хоче вженитись, дає оголошення до часописів і находить молоду Мабель, дівчину, хоч і гарну, але бідну, з якою ні його рідня, ні становище не дозволяє йому оженитись. Треба припадку, що цей молодий дивак виграває половину великого льосу австралійської цифрової льотерії, а щоб підняти вигру (як також поробити пропагандові знимки) треба конче, щоб власники обох половинок звилися в льотерійнім уряді разом.

Половину фільми виповняють надзвичайно цікаві розшуки „другої половини“, в чому бере живу участь і управа льотерії та репортери і сам „вибранець фортуни“, і штаб детективів, кожний потрохи на власну руку. Публика довідується в архимистецько поданий спосіб, що власничкою другої половини є саме відтручена гарна Мабель, але вона сама, вражена за відмову її руки, хоча також бере участь в розшуках, перекручує їх у превеселий спосіб. Інтрига вияснюється, але тільки на фільмі і то в зовсім несподіваний, хоч цілком життєвий спосіб. Зате — австралійська публика є від кількох місяців надалі заціказлена, бо не може збагнути чи „Усміх долі“ є мистецькою пропагандовою фільмою австралійської льотерії, чи твором талановитого автора, що писав з безкорисної мистецької спонуки.

Дотепер справа не вияснена, хоча є фактом, що задум сценариста, який застеріг свої авторські права у всіх краях Европи, закупило вже кільканацять льотерійних управ на цілому світі, очевидно не так з експльоатаційною метою, як пропагандову.

——o——

Домагання льокаторів.

У Варшаві закінчився зїзд союзу льокаторів. Спеціяльна делегація передала прем. Славой-Складковському резолюції з домаганням, щоб уряд зберіг закон про охорону льокаторів, продовжив закон про обнижку комірного і дав достаточні кредити на будову малих од но, дво- і трикімнатних помешкань. Для придбання такого фонду слід би обтяжити нерухомости вищим податком. Вкінці делегація домагалася, щоб закон про охорону льокаторів розтягнути на торговельні і промислові підприємства, що перед виданням декрету президента з 14. листопада 1935 р. купували свідоцтва в торговельній групі IV категорії, у промисловій групі до VII. групи.

——o——

ЧИ ІТАЛІЯ ПРИЙМЕ ДОГОВІР У НІОН?

ЛЬОНДОН, 13. 9. П. А. Т. Райтер повідомляє з Риму, що Італія мабуть прийме договір у Ніон як основу дискусії в льокарненському комітеті неінтервенції. Офіційні кола зберігають у цій справі мовчанку, — а політичні кола переконані, що не дійшло до ніякого рішення.

——o——

ПРАЦЯ ДЛЯ ПРАВНИКІВ В АДМІНІСТРАЦІЇ.

Щораз то нові закони передають вирішування карних справ староствам, ось хочби згадати закон про лісові і польові шкоди. Тому міністерство внутрішніх справ доручило всім воєводам, щоби порозумілися з президентами апеляційних судів у справі призначення частини судових аплікантів в адміністрації. Ці аплікапти діставатимуть винагороду як дієтарі.

Окружне Сокільське Свято в Раві Руській.

По кількамісячних приготуваннях у сокільських гніздах відбулося дня 29. м. м. в Раві Руській окружне сокільське свято. Вже раньком вулиці Рави Руської зароїлися бадьорими сокілками і соколами, що з усіх закутків Равщини, Сокальщини і Любачівщини, підводами й пішком спішили на визначену площу вправ, прикрашену жовто-блакитними прапорами.

По переведенні пробн вправ для остаточного вигладження цілости у вправляючих з ріжних сокільських гнізд, всі соколи (ки) перейшли з площі до парохіяльної церкви, де о. крил. Твердохліб Антін відслужив Службу Божу. По Службі Божій перейшов похід вулицями місто на площу Народнього Дому. [continued above]

СТОРІНКА БЕЗ ПОЛІТИКИ.

Доля „чудесних дітей“.

Вже пять років минуло, як американська преса перестала згадувати імя міс Стонер, що свого часу не сходило зі сторінок часописів. Як однорічна дитина Стонер вимовляла вже слова з кількох складів; у пятому році писала вірші, що їх друкували журнали і грала на кількох інструментах. Як дванацятьлітня скінчила американський університет, говорила девятьома мовами, була великою спорстменкою і стала відома на цілу Америку як феноменальна дитина на цілу країну. Одначе від того часу пропала, мов камінь у воду і нічого замітнішого не зробила. Цей випадок потверджує давно устійнену думку про те, що передучасно розвинені діти тратять свою геніяльність осягнувши зрілий вік.

ЛЬОРД МЕКЕЛЕЙ.

Лише деякі „чудесні діти“, головно хлопці, залишаються на високому рівні ціле життя. Клясичним прикладом в цьому відношенні є славний англійський історик льорд Мекелей, який в семому році життя написав огляд всесвітньої історії, а в осьмому році розвідку про навернення на христіянство населення Малабара.

ДЖОН СТЮАРТ МІЛЬ.

Фільософ Джон-Стюарт Міль став учитися грецької мови, коли мав три роки. В шостому році читав уже Ксенофонта і Геродота в оригіналі та знав напамять шість діяльогів Плятона. В 12-ому році був уже знавцем латинської мови, вивчив усю геометрію, альгебру і приступив до науки диференціялів. Одночасно почав писати історію Риму. Навіть між геніями такі випадки вчасного розвитку дуже рідкі.

ВІЛІЯМ СТРІС.

Небувалим зразком є американська чудесна дитина Вілім Джемс Стріс, якого виховав його батько д-р Сідіс спеціяльною системою. Як дворічний хлопчина вмів читати і писати. В семому році володів аритметикою і в медичній школі здав іспит анатомії. В осьмому році говорив по французьки, англійськи, німецьки і по російськи та добре володів латинською і грецькою мовою. В тринацятому році Сідіс мав лекцію перед авдиторією, зложеною з учених математиків, про четвертий вимір. У вісімнацятому році скінчив з відзначенням університет. Одначе в двацятому році Сідіс уже постарівся і працював в одному бюрі за винагородою 20 долярів тижнево. Він додавав і віднімав при помочі аритметичної машини, бо голова його ослабла.

ЕДВАРД ГАРДІ.

Така сама доля і більшости інших чудесних дітей, які незамітно щезають і доживають свій вік у повному забутті. Публика нічого не знає про долю, наприклад Едварда Гарді, який 10 років тому дивував американців. В 12-ому році він вже був студентом Гарвардського університету, знав прегарно 12 мов і для приємности займався асирійською та египетською мовою.

ЧУДЕСНІ ДІТИ МУЗИКИ.

Дуже часто стрічаємо чудесних дітей-музик. Замітнішим між ними був Моцарт, який почав учитися грати на клявесині вже в 4-ому році життя; в 7-ому році давав концерти в Европі. З роками його ґеній розвивався, але смерть скосила його в 35-ому році життя.

Літаки зі скорострілами проти рекінів.

Перед кількома днями розігралася одна трагічна подія на західному побережжі Шотляндії недалеко місцевости Кемпбелтавн. Велитенський рекін напав нагло на великий рибальський човен, де було пять осіб. Хижак мав майже 9 метрів довжини. Залога човна бачила, що велике тіло виставало з води на кілька стіп. Своїм ударом хижак розбив човен і пять осіб упало до моря. З негайною допомогою нещасливим поспішило швидко кільканацять рибальських кораблів, яких залога бачила нещасливий випадок. Одначе вони могли врятувати ледви дві особи: моряка і 12-літню доньку капітана. Три інші особи пропали назавжди у глибинах моря.

Змагання на життя і смерть.

Ця трагічна подія зробила сильне вражіння; хоч у цій порі року появляються хмари рекінів на побережжі Шотляндії, але назагал вони менші і не такі настирливі. Зовсім інша справа з цими хижаками у тропічних околицях океану, а саме недалеко Австралії. Там пошесть рекінів прибрала таку загрозливу форму, що австралійський уряд зовсім поважно обмірковує тепер велику виправу проти цих хижаків. До боротьби з хижаками використають усі здобутки техніки.

Маленький передсмак „радости“, що її мають у веселій купелевій місцевости, ілюструє найкраще такий випадок. У морській купелевій місцевости Коґі відбулися недавно великі плевацькі змагання, в яких взяло участь теж багато славних спортовців. Як охорону проти хижаків відгороджено морський басен, де відбувалися змагання, низькою дротяною сіткою від моря. Крім того стежили моторові човни і гидроплани, щоб в пору остерегти пливаків.

Підчас змагань жінок, що їм приглядалася з зацікавленням велика маса видців, пописувалася одна пливачка, яка здобула мистецтво. У своїм схвилюванні мигнула вона понад охоронні дротяні сітки і плила далі в море. Нагло пронісся несамовитий крик з грудей тисячної юрби. З усіх боків почали напливати пажерливі тигри моря. Почалися плавацькі перегони на життя і на смерть, бо хижаків не могли відстрашити ні моторові човни ні гуркіт літаків. В останній хвилині вдалося пливачці висмикнутися хижакам і знайти охорону за дротяною сіткою.

Бомби проти рекінів.

Всеж вдається деякому рекінові пролізти крізь діру в дротяній сітці головно, коли вода нарушить сітку в деякому місці. Минулого року повстала з цієї причини страшна паніка між купальниками. На перший сиґнал втікали вони на пісок стрімголов. Майже на 5 метрів довгий рекін гонив за ними навіть на мілкій воді. Він відкусив стопу вище кістки одній молоденькій дівчині, яка була вже майже на березі. Одначе саме тоді прийшов хижакові кінець, бо на нього кинулася купелева служба з усякою можливою зброєю і вбила його, заки встиг відплисти до моря.

У широкозакроєній акції, що її плянує австралійський уряд проти цієї пошести хижаків, припаде головна роля військовим летунам. Деякі літаки будуть переслідувати хижаків водними бомбами і скорострілами. Недавно переведено таку акцію проти хижаків на морі Тімора, що його залюбки відвідували рекіни. Летуни з гидроплянів устійнили велику кількість цих хижаків і вбили тисячі рекінів бомбами та зі скорострілів. Невважаючи на ці засоби винищування ствердженo, що хмари рекінів дуже мало зменшилися.

Електричні крати під водою.

До забезпеки купелевих гостей уживають у більших купелевих місцевостях Австралії нової охорони, що її поширять пізніше і на інші частини побережжа. Кратами, що відділюють прибережні морські води від решти моря, плистиме електрична течія. Хто доторкнеться такої небезпечної огорожі вистане, щоб покласти кінець найсильнішому хижакові. Чи ця охорона покажеться доброю, ствердить майбутній досвід. Слід побоюватися, що теж інші Богу-духа винні морські сотворіння будуть гинути масово. Також пливаки мусять уважати, щоб не наближуватися до охоронної сітки. Щоб оминути нещасливих випадків, попри електричну сітку проведуть ще охоронну сітку, без електрики. Крім того змістять охоронні станиці, що сигналізуватимуть приплив хижаків. Підчас купелі літатиме постійно над морем гидроплян. Таким чином сподіваються, що небезпеку від хижаків вкінці усунуть бодай від берегів купелевих місцевостей.

—o—

ТЕРМОМЕРТ ВСЕСВІТНЬОЇ ВИСТАВИ

На всесвітній виставі у Парижі звертає на себе увагу велитенський шкляний термометр, довжини 18 м., з неоновим світлом і поділкою на 50 частин. Кожна частина поділки получена з електродою, достосованою до автоматичної рахівниці, що реєструє кількість людей, які входять на виставу. Кожних 200 відвідувачів викликують світло одної частини трубки. Коли кількість учасників дійде до 10.000 засвічуються всі 50 частини поділки; в тому моменті трубка затихає, число 10.000 міняється і знову починає світити світло.

Таким чином кожної хвилини можна устійнити кілько людей відвідало виставу від першого дня її відкриття і кілько відвідувачів находиться в даному моменті на її території. В середу 8. ц. м. термометр виказував, що виставу відвідало дотепер 14,650.000 людей.

—o—

100-ЛІТТЯ ТЕЛЕҐРАФУ МОРЗЕ.

Америка уряджує низку свят з нагоди 100-ліття винаходу електромагнетного телеграфу, що його винайшов в 1837. р. маляр Семуель Морзе. Дім у Балтіморі, де Морзе переводив свої винаходи, перемінений на музей як національна власність. За життя Морзе ніхто не вірив у його винахід і винахідчикові довелося попродати за безцін усі свої картини, щоб придбати засоби до дальших досвідів. Першу телеґраму переслано проводами, довжини 2 км, що обведено дім Морзе; висильний і приймальний апарат стояли поруч себе на невеличкому столі. Винахідник вистукав телеграму і переконався, що приймальний апарат точнісенько її записав. Морзе зі схвилювання зімлів.

Академія наук, до якої він звернувся зі своїм винаходом, поставилася до нього з іронією. Один з академиків заявив: „Ця забавка може в найкращому випадку зацікавити спіритистів.“

Всеж Морзе добився того, що між Вашинґтоном і Балтімором заведено першу телеграфічну лінію. На телеграму надано один вірш із псальмів царя Давида: — Яка безмежна величність Творця.

Вступаймо масово в члени Товариства „Рідна Школа“, що має за собою 55 літ існування. Закладайте кружки і Філії „Відродження“!

НОВИНКИ.

— Харчівня українських студентів львівської політехніки „Основа", пл. Юра 5, по вакаційній перерві з днем 15. вересня ц. р. видаватиме знову снідання, обіди і вечері по найнижчих цінах. 1647 1—2

— **Вже появилася** накладом нашого В-ва драма Б. Жарського п. н. **„УКРАЇНА В КРОВІ"**, що дає картину недавно минулих часів протибольшевицького повстання. Ціна 1.50 зол. — Замовляти у В-ві „Дніпро" Станиславів, Перацького 86. — П. С. Видавництво шукає совісних заступників для краю. 2—

— **Затверджені владою КУРСИ КОСМЕТИЧНІ** Стефанії Гаврисевич під проводом д-ра Е. Дурделла та інж. хемії, Львів, Коперника 42 А, тел. 272-18. Початок викладів 1. вересня ц. р. Проспекти безплатно. Додаткові Курси лічничого масажу тіла і руханки. 10—10

— **„ГАРМА"**, спедиційно-перевозова кооператива, виконує: перевози меблів, товарів і т. п. та полагоджує всякі спедиційні чинности. Адреса: Львів, ул. Потоцького 11 а, м. 2. (ІІ. брама). Тел 111—21. 1575

— **Найсолідніші футра тільки у Юліяна Глушевського**, Львів, пл. Капітульна 3. І., телефон 254-46.

— **Календар-Альманах „Дніпро" на р. 1938** (видання Т-ва Допомоги Емігрантам з України у Львові — Ринок 10) вже вийшов і розісланий Вш. Відборцям з чеками ПКО ч. 504.782. Ціна 1.50 зол. Календар присвячений 20-літтю української державности й вийшов при участи 17 авторів. 1640 2—3

— **Загальні Збори Т-ва Письменників і Журналістів.** Рада ТОПІЖ-у подає до відома, що Загальні Збори Т-ва відбудуться 17. жовтня ц. р. в салі „Української Бесіди" у Львові в 5. год. попол. Просимо всі українські часописи передрукувати цю вістку. У звязку зі скликанням Заг. Зборів скарбник ТОПІЖ-у пригадує усім Вп. Членам Т-ва обовязок вирівняти залеглі вкладки. — На засіданні Ради Т-ва з дня 8. вересня ц. р. прийнято до Т-ва таких нових (дійсних) членів: Вп. п. п. Олену Федак-Шепарович та о. д-ра Ярослава Левицького і члена-кандидата інж. Харитю Кононенко.

— **Нова українська фірма у Львові.** 12-го ц. м. посвятили домівку новововідкритої фабрики оцту „Винниця" при площі Бема 1. Вона є власністю м-р Олександри Чижович, що має хемічні фармацевтичні студії з кількалітньою доброю практикою в чужих фірмах. Фабрика — концесіонована і зорганізована не тільки за всіми необхідними вимогами закону, але і використовує найкращі здобутки продукції за чужинними вразками. Відомо, що на ринок попадає часто оцет, вироблюваний провінціональними підприємцями не зовсім певного походження. Наші більші торговельні установи та ріжні фірми у краю можуть із повним довірям звертатися до рідної фірми у Львові і повинні її підтримати.

— **Протижидівські ексцеси у Львові.** В салі польського Сокола влаштували ендеки маніфестаційне віче у справі погорільців одного ендецького села в корінній Польщі. Після віча учасники злучилися зі студентами і рушили походом по місті, бючи тут і там жидів. Заалярмовано більший відділ поліції, що зробив кінець вибрикам, причому кілька осіб арештовано.

— **Москвофільські опікуни.** До читальняного будинку „общества" ім. Качковського в Мацошині пов. Жовка добулися в ночі невідомі люди і знищили куртину театру та портрети. Опісля винесли бібліотеку, зложену з 500 томів і спалили її. Польська преса, що патронує москвофілам, дуже обурена на українців, приписуючи їм ці вчинки. Чи так воно було справді, поляки не мають доказу, але булоб краще тямити безліч фактів, як москвофільські громили нищили українські установи на Лемківщині та в інших сторонах краю. Чи це не було „варварство"?

— **Проти визиску селянської праці.** Між посесором фільварку в Цуцилові пов. Надвірна, Авраамом Шлехтером і селянами з тогож села дійшло до конфлікту з приводу винагороди за сінокоси. Робітники зажадали більшої платні і застрайкували. Коли посесор спровадив робітників з Коломиї, місцеве населення не допускає їх до праці, причому приходить до ріжних інцидентів.

— **Розвязали спортове т-во.** Городенське староство розвязало спортово-освітнє т-во „Каменярі" в селі Топорівцях.

— **Розвязання „Сокола" в Хирові.** В Хирові і сусідніх селах поліція перевела масові ревізії, м. ін. також в домівці т-ва „Сокіл" у Ходорові. Глядано за якоюсь протидержавною літературою. В результаті це т-во розвязали, а домівку опечатали. В Посаді Хирівській арештували двох братів Пертаків і абсольвента гімназії Остапа Коропея.

— **Волинські Торги** відкрито минулої неділі в Рівному при участи маршала сенату Пристора, воєводи Юзефського і ін. Гостей повитав голова організаційного комітету Волк. Торги, влаштовані в дусі районової імпрези, оглянуло тогож дня кілька тисяч осіб.

— **Львівська хроніка.** На Левандівці застрілився Франц Соя, посварившись із жінкою. — На Богданівці повісився емер. залізничник Генрик Грос. — На забаві в т-ві „Праця" в Ринку 23-літній робітник Збігнєв Паньчук зробив собі „гаракірі" в самогубному намірі. Його відвезли в грізному стані до шпиталю.

— **Краєва хроніка.** В Зеленій пов. Надвірна Федір Максимчук знайшов на полі гарматнє стрільно з часів світової війни, що нагло вибухло і розірвало його на кусники. Частини його тіла знайшли у промірі коло 70 метрів. Максимчук збирав стрільна з часів війни, що їх багато є в лісі Буковинка під Надвірною і продавав мідяні частини стрілен. — В Павелчі Долішнім пов. Станиславів пожежа знищила шопу зі збіжжам арендаря Й. Гольда. Частина збору була обезпечена на 12.000 зол. — У Дрогомирянах пов. Станиславів невідомі справники підпалили стоги зі збіжжам та обороги зі сіном і млин Мозеса Нахмана. Шкода сягає 784.000 зол. Пожежу зльокалізувала пожежна сторожа при допомозі населення. — У Текучій біля Яблонова повісилася на клямці від дверей Анна Попович. У листі написала, що відбирає собі життя, тому що не може на себе дивитися, що нездужає на жовтачку. — Під Люкс-торпеду, що їхала зі Львова до Стрия, підложив хтось великий камінь. Торпеда наїхала на камінь, наслідком чого ушкодився охоронний плуг. — В окружнім суді в Коломиї почалася розправа проти ем. майора австрійської армії за образу польського народу. Розправу відложили для покликання свідків. — В Бережанах на вул. Кор. Ядвиги ограбили в ночі ем. професора гімназії А. Ольберка, якому грабіжники забрали 12 зол., після чого відвели його під його дім і побажали доброї ночі.

— **Політичне вбивство.** У Вашківцях на Буковині хтось застрілив 9. ц. м. бурмистра цього міста, Дмитра Усатюка. Вбивство має без сумніву політичний підклад, бо Усатюк, українець, дістався на своє становище при помочі румунської влади, зробивши при виборах до румунського уряду компроміс з румунами і допустивши до міської управи в чисто українському містечку румунів.

— **Хто виграв на льотерії?** В нинішнім тягненні Клясової Льотерії впали м. ін. такі більші вигри: 50.000 зол. на ч. 57217; 10.000 на ч. 29923, 74953, 78926, 105531; 5.000 зол. на чч.: 143791, 146052, 166142; 2.000 зол. на чч.: 29083 46331, 56414, 64985, 105983, 107119, 107738, 126612, 130413, 140454, 153797, 163173; 1.000 зол. на чч.: 16943, 29156, 46888, 59417, 56410, 58505, 104477, 107586, 108986, 114311, 119734, 125436, 140518, 141611, 142136, 147515, 161122, 170605, 173050, 192707.

— **Матримоніяльний ошуканець.** У справі ветеринаря д-ра Яблонського, якого б. наречена, п. Віра Ч. заскаржила до суду за надужиття довіря та матримоніяльне ошуканство, варшавський апеляційний суд затвердив присуд першої інстанції. Як відомо, окружний суд засудив Яблонського на два роки вязниці з припиненням виконання кари та на зворот коштів позовниці.

— **Ріжні вісти.** — Всі місте у Злучених Державах святкували дня 6. вересня ц. р. 180-ті роковини уродин Ляфаєтта. — Управа м. Тель-Авів гостила 44-ох членів жидівського шкільного вітрильника „Сара", що належить до організації сіоністів-ревізіоністів. Влада не дозволила висісти залозі в порті Тель-Авіву — незважаючи на інтервенцію жидівських чинників, лише в Гайфі. — В Неаполі спустили на воду новий контрторпедовець „Плеяра". В найближчих місяцях закінчать будову ще трьох контрміноносців. — Згідно з договором між робітниками та управою порту в Антверпії від 1. жовтня обовязує 40-годинний тиждень праці. — На весну 1938. р. англійський король з родиною поїде з офіційною візитою до Брюселі. Це буде перша офіційна візита англійського короля закордоном. — Де Валера стане в найближчому часі президентом вільної Ірляндії. Премієром ради міністрів стане мін. О'Келлі. — Богата американка Кіян, що приїхала на паризьку виставу, забула в авті торбину з клейнотами вартости двох мілюнів франків. Торбинка пропала без сліду. — В Баварії впав сніг. — Південно-західні околиці Японії навістив тайфун і знищив понад 3.000 домів.

— **Шлюб 90-літньої з 19-літнім.** В Коломиї живе при вул. Ясній ч. 3. ще кріпка 90-літня Хана Зінгер, власничка великого майна, дуже вразлива сексуально. Цю її слабість постановив вихіснувати купець Борух Кантор. Намовив свого 19-літнього субєкта Браера, щоб „оженився" із старенькою Зінгеровою. Сам дав їм шлюб у винайменій салі, бо в рабіна булоб підозріле. 19-літній чоловік жив із 90-літньою жінкою тиждень. За той час вимантив у Зінгерової 300 долярів і намовив її, щоб продала поле за 400 дол., після чого сказав їй забиратися до сина. Колиж тепер „чоловік" не хотів звернути грошей, Зінгерова і син віддали справу поліції.

— **500-ліття циганських мандрівок.** В Кошицях відбулося велике свято циганів, на яке прибуло коло 900 циганських родин. Цигани святкували 500-ліття перших циганських мандрівок з Індії до Европи. Міська влада і населення прихильно поставилися до циган, які весело забавлялися при заставлених їдою і напитками столах. На закінчення відбувся у міських салях і на ринку великий циганський баль, в якому брало теж участь місцеве населення.

— **Старі і милі приятелі.** Ті, що відвідали в цьому році терен Східних Торгів мали нагоду стрінути більше старих знайомих і приятелів між виставцями як у попередніх роках. Загальна поправа коньюнктури спонукала цілий ряд фірм навязати перервані кризою торговельні зносини і шукати нових клієнтів. До найстарших і найбільш відомих фірм на терені Східної Галичини належить безперечно фірма ШІХТ — ЛЕВЕР С. А., яка влаштувала на Східних Торгах дуже ефектовне і дбайливо виконане стійло. Реалістично відтворена фігура проект пригадує за широке застосування новочесних засобів до прання в домашнім господарстві. Вискваліфіковані інструкторки, знані у Львові зі своєї діяльности в Порадні Прання на пл. Смольки, дають інформації відвідуючим господиням з провінції, які охоче користають з нагоди пізнати таких цінних помічників, якими є в господарстві Радіон і Вім. Гідне уваги є те, що Фірма Шіхт — Левер Сп. А. була єдиним виставцем у своїй бранжі. Це є доказ зрозуміння конечности утримати постійний контакт з відборцями. Сильніший як досі рух, по відкритті Східних Торгів, у Порадні Прання при пл. Смольки доказує, що Пані Господині, які не мали ще нагоди користати з Порадні, тепер, познайомившися з виробами фірми Шіхт-Левер С. А. на Торгах, бажають дістати ближчі вказівки щодо прання Радіоном.

СПОРТОВА СТОРІНКА.

Сокільські Краєві Спортові Змагання

відбулися в днях 11. і 12. IX. н. р. на площі Сокола-Батька при участи **202 змагунів і змагунок із цілого краю. Рано**, в суботу відбулися III. Краєві відбиванкові змагання, до яких зголосили своїх першунів 11 округ краю, а саме: Камінка Стр., Вербиця, Хирів, Стрий, Підберізці, Станиславів, Зборів, Самбір, Коломия, Тернопіль, Сокіл-Батько і С. IV. Львів — минулорічний першун. Змагання розіграли елімінаційною системою та трьох фіналістів — кожний із кожним.

У вислідах: Камінка Стр. — С. IV 1:2, Хирів — Стрий 0:2 з-о., Підберізці — Станиславів 0:2, Зборів — Вербиця 2:0, Самбір — Коломия 2:0, Тернопіль — Сокіл-Батько 0:2. **У півфіналах:** С. IV — Стрий 2:0, Станиславів — Зборів 2:0, Самбір — Сокіл-Батько 2:0. **У фіналі:** Сокіл IV — Станиславів 0:2, Самбір — Станиславів 0:2, Самбір — Станиславів 2:0, Самбір — Сокіл IV 2:1. Першуном вийшов **Сокіл Самбір**. Другий **Сокіл Станиславів**, третій **Сокіл IV Львів.**

У жіночих відбиванкових змаганнях висліди такі: Сокіл III (Львів) — Тернопіль 2:0, Коломия — Сокіл III 1:1, Тернопіль — Коломия 0:2. Фінал: 1) **Сокіл III. — Львів. 2) Коломия, 3) Тернопіль.**

В суботу пополудні відкрив Сокільські Краєві Легкоатлетичні Змагання голова Сокола-Батька **інж. Хроновят.** Під звуки сурм піднесено прапори. По промові голови відбулися такі конкуренції, які дали висліди:

У передбігах **на 100 м.** мужчин, до яких стануло 42 побратимів, перші місця заняли: Куровицький — Стрий 12, Тичинський Коломия 12.1, Сас Камінка Стр. 12.2, Кочій Коломия 12.4, Никорак Косів 12.6, Вальчик С-Б 12.5, Комаринський С. IV 12.7.

У кулі побратимів перше місце заняв Семенюк Василь 11.85 м., 2) Синтинський Стрий 11.53, 3) Гнатів Самбір 11.41, 4) Данчевський С-Б 10.93, 5) Мирош В. С. IV 10.80, 6) Бохенський І. Збараж 10.51. (Стартувало 21).

У бігу **на 3000 м.** перший прибіг **Лободич Д.** Стрий 10.13,6. 2) Кузь В. Зборів 10.18,0; 3) Стефураничин Косів 10.19,4. (Стартувало 7).

У передбігах **гінців 4 × 100 м.** (Старт. 9 дружин): 1) Сокіл IV 51,0, перед Стриєм 51,2 і Косовом; у II. перша Коломия 49,8 перед Камінкою і Збаражем, у третьому Сокаль 53,0 перед Соколом-Батьком і Тернополем.

У передбігах **на 400 м. побратимів** стартувало 15 побратимів. Перші прийшли побратими: Гнатів Самбір 61.2. Свидницький Сокаль 58.6, Марунякі Коломия 61.3, Никорак Косів 58.8, Мельничук Коломия 61.4.

У скоці вдовжінь стартувало 42 побр. на двох скічних рівночасно. У фіналі: 1) Куровицький Стрий 6.20 м., 2) Кочій Коломия 5.85, 3) Чехут Стрий 5.82, 4) Вальчик С-Б 5.54, 5) Тичинський Коломия 5.52, 6) Керничний Тернопіль 5.82 м.

У передбігах **посестер на 60 м.** стартувало 28. До фіналу дійшли: Лозинська Ю. С-Б 8.9, Смик Стрий 10.0, Гукевич Косів 9.1, Хміль Тернопіль 9.8, Стеткевич С. IV 9.2.

У **стусані кулею** посестер стартувало 11. 1) Гоянюк Коломия 8.36, 2) Гукевич Косів 7.59, 3) Жураківська Коломия 6.73, 4) Запутович Коломия 6.62, 5) Брилка Тернопіль 6.55, 6) Пасічник С. С-Б 6.44.

У **скоці вдовжінь** посестер старт. 18. 1) Гатум С-Б 4.25 м., 2) Лозинська С-Б 4.07, 3) Лата Борислав 4.00, 4) Гоянюк Коломия 3.86, 5) Стеткевич С. IV 3.83, 6) Вирочок Тернопіль 3.69 м.

У передбігах **гінців 4 × 60 м.** старт. 4 гуртки. I. 1) С-Б 37.2 перед Коломиєю 37.3. II. 1) Тернопіль 40,5 перед Грибовичами В.

У неділю рано відбувся дальший хід легкоатлетичних змагань.

До **фіналу 100 м.** посестер дійшли пос. Лозинська 14.4. Запутович 15.0, Гукевич 14.8, Гоянюк 15.4.

До фіналу 100 м. побратимів дійшли Куровицький 11.9, Тичинський 12.0, Кочій 12.3, Двійняк 12.4.

У фіналі **на 400 м.** побратимів 1) Никорак Косів 59.1. 2) Мельничук Коломия 61.2, 3) Маруняк.

У **скоці ввисочінь** пос. (старт. 12). 1) Гатум 1.33 м., 2) Запутович 1.28,5, 3) Мисевич 1.24, 4) Лата Борислав і Жураківська Коломия 120.5 м.

У **меті ратищем пос.** 1) Николишин Коломия 23.80 м., 2) Жураківська 19.93,5, 3) Гоянюк 19.55,5, 4) Гемська С-Б.

У **фіналі 60 м. пос.**: 1) Лозинська С-Б 8.9, 2) Гукевич Косів 9.1, 3) Смик Стрий 9.2, 4) Хміль Тернопіль 9.2, 5) Стеткевич С. IV.

У **бігу на 1500 м.** (старт. 33): 1) Гарасимюк Коломия 4.44,8, 2) Чайківський Сокаль 4.46,0, 3) Лободич Стрий 4.47,0, 4) Кузь Зборів 4.47,1.

У **меті диском** побр. (старт. 21): 1) Семенюк С-Б 39.18,5 м., 2) Яцишин Коломия 35.55, 3) Синтинський Стрий 35.19,5, 4) Гнатів Самбір 33.95, 5) Білинський Лука 33.07, 6) Гарасимюк 31.69.

У скоці жердкою (старт. 9): 1) Беркещук Коломия **2.90 м.. 2) Козачок С-Б 2.80 3) Яцишин і Стефураничин** по 2.65 м. Поза конкурсом Беркещук і Козачок осягнули 3 м.

Пополудні у **фіналі пос. на 100 м.** 1) Лозинська 14.7. 2) Гукевич 15.2, 3) Запутович 15.4, 4) Гоянюк.

У **фіналі 100 м. побр.**: 1) Куровицький 12.0, 2) Кочій 12.4. 3) Двійняк 12.5, 4) Тичинський.

У меті диском пос.. 1) Гоянюк 26.72 м., 2) Запутович 23.11, 3) Николишин 22.60, 4) Оксана Косів 21.71, 5) Гатум 21.58, 6) Жураківська 20.46 м

У фіналі гінців 4 × 60 м.: 1) С-Б 38.3, 2) Тернопіль 40.0.

У фіналі гінців побрат. 4 × 100 м. 1) Коломия 49,8, 2) С. IV Львів 50,3, 3) Сокаль.

У меті ратищем побр.: 1) Билень В. С-Б 46.94, 2) Паюк Е Підберізці 44.51, 3) Куровицький 42.91, 4) Яцишин 41.24, 5) Чехут Стрий 40.78, 6) Беркещук 39.24.

У скоці ввисочінь побр. (старт. 14): 1) Козачок С-Б 1.66 м., 2) Кочій 1.66. 3) Литвинка Самбір 1.56,5 м.

У бігу на 800 м. посестер (старт. 11): 1) Жураківська 2.57,6, 2) Змрочок Тернопіль 3.05,0, 3) Оксана Косів 3.06,0.

Олімпійські гінці 800 + 400 + 200 + 100 м.: 1) Сокаль 3.58,0, 2) Коломия I. 4.00, 3) Коломия II. 4.01,0, 4) Косів 4.02. 5) С. IV Львів

—o—

Україна — Лєхія 1:1 (1:1).

Моторошно стає на саму згадку, до чого булоб дійшло мин. неділі на грищі Чорних підчас мистецьких змагань Україна — Лєхія, якби не гідна постава змагунів, виділових та впорядчиків України. Моральна відповідальність і вина за інциденти на цих змаганнях спадає перш усього **на львівську суддейську колєгію, яка, маючи вже сумний досвід із ріжними змаганнями Лєхії, все таки визначила суддю нерутинованого, примітивного і при тім безмежно нервового.** Якби не п. Драбіковський із Перемишля, змагання булиб зовсім інакше виглядали, бо метч почався направду на гарному рівні і в гострому темпі. Зокрема Україна по останніх невдачних вислідах, в яких грачам недоставало амбіції та охоти до гри, загрела дійсно жертвенно і на дружині слідно було сильну волю перемогти. Та дарма, на перешкоді цьому станув знаменитий воротар Лєхії і згаданий вище суддя, який не тільки сам став по якомусь часі жмутком пошарпаних нервів, але й схвилював обі дружини (в першу чергу Україну) та випровадив з рівноваги публику. Окрема згадка належиться публиці. Незвичайно відрадним явищем є те, що українські глядачі не зневохотилися попередніми невдачами України, прийшли у значнім (2.000) числі на метч і незвичайно вміло та спонтанічно допінгували грачів. Одначе від публики можна вимагати одного: грище — не цирк і не торговиця, тому на ньому не вільно виявляти самосудом свого невдоволення. Найприкріше те, що багато людей, від яких можна вимагати більшого нервового опанування, замісць успокоювати розжарений до краю темперамент маси, самі його збільшували. Правда, як ми вже зазначили, рішення судді були такі безнадійні і помилкові, що й людину найбільш обєктивну обурювали, але між між виявами обурення і самосудом та чинними зневагами мусить бути різке розмежування. Адже всі ці глядачі, що обкидали по метчу суддю (обрвалося при тім і Богу духа винним грачам України—Скреготі, Мікльошеві, Магоцькому) це теж або колишні спортовці, або прихильники спорту, які всі спортові напрямні приймають за свої, творячи таким чином спортову спільноту. А найбільш гидким і просто запереченням спортових ідей мусить бути для спортовця насилля над безборонним. Суддя, який сходив під опікою грачів України з грища, уявляв собою направду жалюгідну картину. Це була людина, яку всевладно опанував страх, людина, над якою можна було тільки милосердитися...

Тому від нашої публики мусимо рішуче вимагати більше опанування. Справедлива оборона своєї дружини перед кривдою не сміє перемінюватися в напасть, яка може принести власній дружині тільки шкоду.

Окрема згадка належиться теж Лєхії, яка всі технічні й тактичні недостачі покривала брутальністю. Мабуть минулорічні дискваліфікації небагато помогли. Не завадилоб, щоб львівський Виділ гор і дисципліни знову більше заопікувався тою дружиною.

По цих вступних увагах, які найкраще ілюструють цілий метч, небагато вже можна додати до звідомлення. Україна виступила в такому складі: Босий. Скрегота, Воробець; Якимів, Гошовський, Романець; Магоцький, Скопець II, Петрів, Мікльош, Краєвський.

Найкращою лінією нашої дружини була оборона. Скрегота і Воробець грали гостро й відважно, не придержуючи непотрібно мяча. Десь взялися навіть виколи. Босий крім кількох небезпечних ситуацій, які виснив доволі певно, безробітний, що теж є найкращим доказом повної переваги України підчас майже цілого метчу.

Дуже приємно розчарував цим разом Романець, що в деяких моментах сильно скріплював оборону, щоб за кілька хвилин підсилювати добрими мячами напад. Якщо добра форма цього грача не буде тільки короткотривала, то ця позиція в Україні буде добре обсаджена. Гошовський розігрався аж у другій половині, коли Лєхія обмежувалася виключно до оборони. У першій половині не видно його було на грищі. Перший виступ Якимова після військової служби випав блідо. Недостає цьому грачеві певности й рішучости. Він все вагається й іноді не знає, що зробити з мячем. Крім того грає наскрізь дефензивно, забуваючи зовсім про напад. Він теж властиво завинив однові ворота, які здобула Лєхія, залишивши Шустерешка зовсім без опіки. Проте Якимів, в якого без сумніву військова служба причинилася до ослаблення форми, по відповідному тренінгу і по зігранні з дружиною буде повновартісним помічником.

У нападі куди краще клеїлися небезпечні акції, як минулими разами. У всіх напасників була замітна амбіція і запал до гри, але... не обійшлося й цим разом без „але“. Магоцький у першій частині придержував за довго мяч, Мікльош, хоч працьовитий, завжди спізнюється зі стрілом і гайнує таким чином безліч добрих нагод. Петрів дуже мудро кермував нападом, але майже зовсім не стріляв. Найгрізнішими напасниками були Скопець II. і Краєвський. Особливо перший імпонував боєвим запалом, гострим (як за давніх добрих часів цього грача) стартом і рвучкістю на ворожі ворота. Його теж найкраще пильнували і заст... ти і вкінці вкінчили.

Хід гри: Від перших хвилин зазначується перевага України, яка переводить кілька небезпечних акцій правою стороною. Скопець II має кілька моментів, які виясняє поперечка, оборона або знаменитий воротар. Просто ідеальну нагоду здобути ворота має ваша дружина у 17 хв. По мудрій акції нападу Скопець II дістає мяч до переду, перебивається крізь оборону, втікає під ворота, залишивши оборонців за собою, опиняється віч-на-віч з воротарем Лєхії... і свисток судді ратує Лєхію від найпевнішого у світі голя. Констернація між грачами, ураганний вибух протестів на трибуні і суддя диктує з невідомих причин вільного до Лєхії зпоза лінії поля карного. По цій компромітації судді його роля скінчилася. Одну помилку поправляв ще більшою помилкою, піддається теророві публики, словом: із метчу робить пародію спортових змагань. Перші ворота добуває Лєхія зі стрілу Шустерешка, який спокійно, непильнований, запхав із кількох кроків мяч до воріт. Протинаступи України не давали якийсь час ніякого успіху. Аж у 28. хв. вирівнює Скрегота з карного за руку помічника Лєхії. До перерви вдержується стан 1:1.

Після перерви Україна переходить до генерального наступу, одначе пех переслідує наших напасників, або безнадійні ситуації ратує феноменальний воротар Лєхії Шарама. У 15 хв. Бедрило з Лєхії сфавлював Краєвського і відтак ще його вдарив, на що теж зреванжувався і Краєвський. Цим разом суддя виключив справедливо обох грачів. У 20. хв. відсвистав був суддя змагання і щойно на інтервенцію бічного судді і виділових направив свою другу кардинальну помилку та вів ці нещасливі змагання дальше. При самому кінці грач Лєхії розбив Скопеця II., якого знесено з грища. Та все таки Україна переважала до самого кінця і бомбардувала ворота Лєхії — без успіху. Після змагань мусіли грачі відвести суддю під охороною до шатні.

Недільні змагання були найгіршою пропагандою спорту. Хочемо вірити, що більше подібного метчу оглядати не будемо.

—o—

ІНШІ ВИСЛІДИ ОКР. ЛІГИ.

ЛЬВІВ. **Чорні — Погонь І Б. 8:0 (4:0).** Ворота для Чорних добули: Адамович і Шайнер по 3, Журковський і Малодобри по 1.

ЛЬВІВ. **Гасмонея — II. Сокіл 2:0 (1:0).** Ворота для Гасмонеї добули Шляф і Пінус.

ЛЬВІВ. **Огнісько — Р. К. С. 2:1 (1:0).** Для Огнісьа добув ворота Літинський, для Р. К. С-у Городинський.

ПЕРЕМИШЛЬ. **Чувай — Погонь (Стрий) 2:1 (2:0).** Чарнецький і Біляк були стрільцями для Чуваю. Вадіцький для Погоні. Суддя п. Телесьвицький.

ПЕРЕМИШЛЬ. **Польонія — Ресовія 3:2 (0:1).** Ворота для Польонії добув Дикий (2), для Ресовії Баранинський.

САМБІР. **Корона — Юнак 4:1 (2:1).** Для Корони добули ворота Лихович (2), Микольно і Трельва. Для Юнака Фальковський. Суддював п. Гловач з Перемишля.

ТАБЕЛЯ ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

1. Чорні	4	7:1	13:1
2. Польонія	4	7:1	13:7
3. Ресовія	4	6:2	12:5
4. Гасмонея	4	5:3	5:1
5. Погонь (Стрий)	4	4:4	13:10
6. П. Сокіл	4	4:4	5:5
7. Огнісько	4	4:4	6:7
8. Погонь I Б	4	4:4	6:15
9. Україна	**4**	**3:5**	**6:9**
10. Лехія	4	3:5	6:10
11. Корона	4	3:5	12:15
12. Чувай	4	2:6	6:10
13. Р. К. С.	4	2:6	8:5
14. Юнак	4	2:6	5:11

А-КЛЯСА.

СТАНИСЛАВІВ. **Ревера — Пролом 2:0 (0:0).**

83 хвилини був Пролом рівнорядним противником мистця станисл. А-кл. і до 83 хв. стан гри був 0:0. Але тоді поповнила залога Пролому ошибку і дружина вийшла з гриша переможена. Гра, що стояла на високому рівені й мала гостре темпо, велася зі змінною перевагою раз одної — раз другої сторони. Напад Пролому мав уже в 1-ій частині дві ідеальні позиції, але Явбчук і Лесюк фатально „переносять“. У другій половині удається Ревері в 83 хв. добути ворота, коли то заложник Пролому Семянів висувається задалеко вперед, а Рудзяк утікає і стріляє. У ряди Пролому вкрадається зденримування, що використовує Ревера й добуває зараз другі ворота. З Пролому знаменито грав воротар Приймак. До його рівня доходили моментами помічники Куліба й Демянчук. У нападі найкраще грав Урсакий. Суддя п. Дененфельд — безнадійний.

ТЕРЕБОВЛЯ. **Поділля — Спарта 3:3 (1:1).**

На гарячім грунті осягнуло Поділля з важким трудом нерішений вислід. Вже в 4. хв. правий лучник Спарти стріляє перші ворота. Вирівнання приходить у 15 хв. Чумак гарно центрує і Доля сильним приземним стрілом добуває ворота. У другій половині переважає Поділля, одначе ворота добуває Спарта в 10 хв. зі стрілу Заха. У 15 хв. Борецький вирівнює по гарній сольовій акції. Треті ворота добуває знову той самий грач, випущений Крохмалюком Ш. Три хвилини перед кінцем вирівнює Спарта підчас підворітного замішання.

МИСТЕЦТВА ЮНІОРІВ.

Україна (юніори) — Стшелєц (юніори) 7:2 (2:1).

Напад юніорів України заграв концертово і міг перемогти у ще вищому відношенню. Україна перевищала свого суперника під кожним оглядом, а на окреме вир[illegible]ення заслуговує Лісевич у помочі. Ворота для [illegible] найменших добули: Зубач 3, „Юрчик“ 3 і К[illegible] й 1.

Ц-КЛЯСА.

Зоря — П. К. С. 0:0.

Перші змагання за мист. Ц-кл. між українською дружиною і П. К. С-ом дали нерішений вислід, без огляду на перевагу „Зорі“, якої напад не умів використати багато підворітних ситуацій. Дружина П. К. С-у надробляє технічні недостачі дуже часто фізичною силою. В „Зорі“ заслуговують на похвалу ворот. оборонці і крайник Бернацький.

Луг — Праца Польска 8:1 (5:1).

Перші змагання за мистецтво Ц-кляси, які покінчилися високою перемогою відмолодженої дружини луговиків над сильно польською дружиною, розіграла наша дружина в такім складі: Шибінський, Закінчак, Дацко ІІ, Мацівський, Загородний, Стельмах, Капюкевич, Япульчак, Дельманович, Дацко І і Мисак. Ворота добули Дельманович 3, Япульчак та Мисак 2 і Капюкевич.

Степ — Стшелєц (Перемишляни) 4:0 (1:0).

Українська дружина перевищала брутального противника у всіх лініях. Найкраще заграла поміч і воротар. Напад мав деколи добрі заграння, одначе запропастив багато добрих ситуацій. Ворота добули: Паньчишин, Грицай, Райдук і Ощудляк. Судив п. Худікевич.

МІЖНАРОДНІ ЗМАГАННЯ.

Польща — Данія 3:1 (2:1).

ВАРШАВА. Міжнародній метч Польща — Данія відбувся на стадіоні В. П. біля 20.000 глядачів. Ворота для Польщі добули Вілімовський, Круль і Пец. Для Данії Іверсен.

СОФІЯ. **Польща — Болгарія 3:3.**

ПОГОНЬ У ЧЕРНІВЦЯХ.

ЧЕРНІВЦІ. Гостювала тут в суботу і неділю львівська Погонь. Суботішні змагання з Вавельом (Чернівці) виграла Погонь у відношенні 9:1. Зате в неділю програла з мистцем Буковини, румунською дружиною Драгош-Вода у відношенні 2:0 (1:0). Ворота для господарів добули Паненько (!) і Шмідт (!). Румуни грали брутально. Глядачів ок. 3.000.

ПЕРЕМОГА РУСИ.

УЖГОРОД. **Русь — УАЦ 5:1.** Треті мистецькі змагання виграла Русь у високім відношенні.

ЧЕСЬКА ДЕРЖАВНА ЛІГА.

ПРАГА. Вікторія Жіжков — Жиденіце 1:0.
ПЛЬЗНО. Вікторія Пльзно — Спарта 0:2 (0:0).
ПРОСТЄЯОВ. Простейов — Славія 1:3 (1:1).
НАХОД. Наход — Шл. Острава 3:1.
КЛАДНО. Кладно — Братислава 1:0.
ПАРДУБИЦІ. Пардубиці — Пльзно 3:3.

ПЕРЕМОГА — ФЕРЕНЦВАРОШУ.

БУДАПЕШТ. Ференцварош — Рома 4:2.

НАКОЛЕСНИЦТВО.

ЩЕ ОДИН СКАНДАЛ.

Містерії на наколесницьких змаганнях

ЛЬВІВ, 12 IX. Наколесницькі змагання Східних Торгів покінчилися небувалим скандалом: Змагунів Чорних випустили швидше зі старту, а під Миколаєвом показали змагунам України довшу дорогу. Та в дальшому діялися ще дивніші містерії. В часі повороту до Львова підвозило змагунів Чорних авто (!). Таким чином „переміг“ Желязо з Чорних, який „добув“ неймовірно високу перемогу над Степаняком з України (час Желяза 3:06,5 — Степаняка 3:16,5 год.).

Україна внесла протест, на який „відповідальні чинники“ відповіли: Мусите-ж зрозуміти, що воно не випадалоб, щоб українець вигравав чашу Схід. Торгів“. У відповіді на це Україна загрозила виступленням із наколесницького Союзу, якщо не дістане відповідної сатисфакції. Одночасно заповіла протест до централі Союзу у Варшаві.

—o—

З кіна.

КІНО „АПОЛЬО“: „ПОГОНЯ ЗА КАВАЛІРОМ“.

Цей заголовок неточний, бо тут зовсім не йде про нежонатого молодця, а про міліони, які має син у спадщині по своїй мамі і які потрібні його батькові. Батько — колись міліонер розтратив свій міліон і розтрачує дальші гроші вже сина на всякі дрібні винаходи без практичного значіння, як нпр. автомат, що відчиняє шуфляди або підписує нараз пять векслів. Саме тоді, коли батько потребує 100.000 дол. на будову якоїсь палатицаду зявляється в нього безробітна молода дівчина, що має талант архітекта і таксамо як міліонер-фантаст не має сотика при душі. Вони вдвійку складають плян, щоб добути 100.000 долярів від сина. Син приїжджає з нареченою, що теж тільки летить на гроші. Повстає багато комічних ситуацій після приїзду сина до дому батька, що збанкрутував. Головні ролі грають енергійні: Джуель Мек Крі із своєю частою партнеркою Міріям Гопкінс і дуже добрий комік Віннігер, знаний нам із ролі батька у фільмі „Пенні“.

Кіно „Палас“: Трафальгар“.

На перший погляд це історія дружби двох хлопців на зразок Дікенса. Тимчасом фільма, якої цетральною подією є морська битва англійської фльоти під Трафальгарем під проводом Нельсона проти Наполеона, є головно історією одного з наймогучіших англійських товариств „Льойда“, що приймало від двох століть усякого роду обезпечення від нещасливих випадків (з виїмком обезпечення на випадок смерти). „Льойд“ (якого не треба змішувати з другою могутньою банковою установою такої назви) має справді романтичну історію, як на підприємство чисто торговельне. У 1689. р. якийсь Едвард Льойд, що був власником малої каварні в центрі Льондону, порозумівся з кількома іншими промисловцями, щоб приймати обезпечення від власників кораблів, на випадок, якби їм трапилося якесь нещастя на морі. Власники кораблів і купці приходили до каварні Льойда, де могли на місці полагоджувати всі формальности обезпечення свого товару. Навіть коли в 1720 р. англійський уряд надав привілей деяким товариствам приймати такі обезпечення, приватна ініціятива агентів Льойда зуміла витримати суперництво з офіціяльними установами. У 1870 р. Льойд дістав дозвіл творити власні закони для обезпечення і видавати документи, якби був урядовою установою. У фільмі дуже живо зображені роки від 1774 р. аж до битви під Трафальгаром, що були добою найбільшого риску і найбільшого розвитку цієї фірми „Льойд“ мав головно на меті розвиток британської торговельної фльоти, приймаючи за основу два принципи, яким служив: давати швидкі та чесні інформації. У фільмі дуже зручно змальований звязок одного з агентів „Льойда“ з Нельсоном, колись приятеля дитячих років, що заключили пакт дружби. Після Наполеонових перемог єдина надія Англії була на свої кораблі. Таке могутнє підприємство як „Льойд“, утративши підчас війни багато кораблів, домагалося від адміралії охорони своїх торговельних суден — воєнними. Але це перед головною морською битвою могло ослабити силу Нельсона; його приятель найшов спосіб допомогти йому рискуючи своїм маєтком і життям. Фільма „Трафальгар“ не має нічого спільного з діловою документацією, а є справді поетичною, дуже гарною фільмою, як це тільки можливе в Англії, „бізнес“ уміє найти свої підстави в чесности, дружбі та коханні.

—o—

Дописи.

БУЗЕЧЧИНА.

Районові „Обжинки“ і „День Українських Господинь“ у Гумниськах. Дня 5. вересня відбулися районові „Обжинки“ і „День Українських Господинь“ у Гумниськах в Бузеччині, в яких взяли участь, крім Гумниськ, села Чучмани і Верблини. В год. 10. відправив парох о. Матвійко Службу Божу. Співав гарно хор з Гумниськ під управою п. Калиневича, управителя місцевої школи. о. парох виголосив відповідну до хвилини проповідь. Опісля ввесь час зібраний нарід у зразковому поході перейшов на громадське пасовисько, де відбулося властиве свято. Похід поступав у такому порядку: На чолі йшов голова кружка „С. Г.“ з Гумниськ і п. Калиневичева, голова повітової секції господинь, опісля представники філії „С. Г.“ і повіт. кооперативи та інші делегати і гості. Далі воли і коні з плугами і сівачі, віз з боронами, жениці з серпами й вінками та китицями збіжжа, віз з мішками зерна і муки, господиня з хлібом, дівчата з колачами, косарі з косами і граблями і далі ввесь нарід тірками. Всі в місцевих народніх одягах, що робило приємне враження. При звуках орхестри відбулася дефіляда перед делегатами, що уставилися на трибуні на площі. Свято відкрив голова кружка з Гумниськ. Хор співає національний гимн — підноситься прапор — настрій святочний — все стоїть на „позір“. Делегати складають привіти, а саме: о. Матвійко від церкви, п. Чучман Прокіп від філії „С. Г.“ в Буську, п. М. Туркевич від повіт. кооперативи, п. Калиневичева від філіяльної секції господинь. Відтак йшли продукції хору з Гумниськ під проводом дир. Калиневича, деклямація дівчини з Гумниськ М. Вороновської (Богдана Лепкого „В жнива“), вправи дівчат з Верблян, Чучманів та Гумниськ вільноруч і серпами та національні танці і попис дитячого садка. І продукції хорові, і деклямація, і вправи й танці вийшли дуже гарно та зробили на присутніх незатерте враження. Опісля жениці в супроводі обжинкових пісень складали вінки до рук представника філії п. К. Мацюка. При кінці забирав слово п. К. Мацюк і в довшій промові зясував цілі й завдання „С. Господаря“ та вказав на дороги, якими має поступати господарська праця. Його гарну, річеву добре виголошену промову приняв зібраний нарід довготривалими оплесками й окликом: „Слава Краєвому Т-ву „С. Господар“ у Львові!“ Подякою, яку зложив п. К. Мацюк неструдженій організаторці п. Калиневичевій, закінчено свято і відспівано національний гимн. Потім молодь ще довго бавилася на площі, справляючи традиційну „толоку“, а делегатів і гостей гостив кружок „С. Г.“ скромною перекускою. — **Н. М.**

СНЯТИНЩИНА.

Спростування Повіт. Ради „Каменярів“. У ч. 191 „Діла“ з 1. вересня ц. р. в дописі: „Величаве свято „Русалки Дністрової“ в Снятині. поміщено уступ: „хоч організація „Каменярів“ непотрібно — а як слухи ходять, таки навмисне — не оглядаючись навіть на те, що серед Богородичного посту, назначила на той сам день повітовий фестин у недалекім селі Устю. — В імя правди просимо помістити наше спростування: Повітовий Союз „Каменярів“ у Снятині уладив був повітовий здвиг „Каменярів“ дня 1-го серпня. А що того дня погода була погана, то вже 3-го серпня проголошено афішами, що згаданий здвиг перенесено на день 22. серпня ц. р., бо Повітова Рада дістала на цей день дозвіл від влади. Аранжери ювилейного свята самі в тім часі не знали про речинець ювилейного свята, бо тільки зачали підготовлятися до нього. З глибоким поважанням: Пов. Рада „Каменярів“ у Снятині.

ДАЙТЕ ДОКАЗ, ЩО ПАМЯТАЄТЕ ПРО ІНВАЛІДІВ У.Г.А.!

Театри.

Український Народній Театр ім. І. Тобілевича:

ОТИНІЯ:
14. IX. Під кураторею.
15. IX. Ніч під Івана Купала.
16. IX. Шалапут
17. IX. Орлиця.

З Отиній іде театр до Станиславова і Галича

Український Народній Театр ім. М. Садовського.

ЖУРАВНО:
14. IX. Гейша.
15. IX. Маруся Богуславка.
16. IX. Жайворонок.
17. IX. Ніч під Івана Купала.
18. IX. Гимн нужди.

СТРИЙ:
19. IX. Хмара.
20. IX. Маруся Богуславка.
21. IX. Ніч під Івана Купала.

Вистави відбудуться в Німецькім Домі, бо в салі Нар. Дому грає кіно.

Великий Театр:

Вівторок 14. IX. год. 8. веч. „Король волоцюг".

Театр Ріжнородностей:

Вівторок 14. IX. год. 8. веч. „Фройда теорія снів".

КІНА.

АПОЛЬО: „Володар".
АТЛЯНТИК: „Тайна жовтого міста".
ВАНДА: „Антін Адверв", „Віскі і долари".
ҐРАЖИНА: „Ординат Міхоровський". „Прокажена".
ЕВРОПА: „Один поверх вище".
КАСІНО: „Кінець пані Чені".
КОПЕРНИК: „Пасажирка зайцем" із Шерлі Темпль.
МАРУСЕНЬКА: „Приречення".

МЕТРО: „Геройська бригада", „Веселе шалення".
МІРАЖ: „Певні".
МУЗА: „Її високість танцює вальса".
ПАКС: „Антко поліцмайстер" в Димшою.
ПАЛЯС: „Трафальгар".
РІЯЛЬТО: „Матура".
РАЙ: „Тато жениться".
СВІТ: „Клопоти спортовця" і ревія.
СТИЛЕВЕ: „Право молодости" і ревія Рефрена.
ТОН: „Шаржа легкої бригади".
УТІХА: „Орел летить до Китаю", ревія „Торги життя".
ХИМЕРА: „16-літка" в Ліль Даговер.

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(пл. Марійська 5).
„Китай".

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Вівторок, 14. вересня 1937.

БЕРЛІН 11.15 Веселі мельодії, 15.00 Муз. дрібнички. 17.30 Поезії, оповідання, 20.10 Розр. концерт, 21.Фільг. концерт; БІЛГОРОД 18.30, 19.00 Орх. концерт, 21.00 Нар. пісні, 22.20 Скрипка, 22.45 Танк. музика; БУДАПЕШТ 12.05 Циг. музика. 13.30 Орх.-концерт, 17.00 Форт., 19.30, 20.00 Сальон. музика, 21.00, 22.00, 23.00 „Ріголето" оп. Вердія, ВІДЕНЬ 15.15 Для дітей, 16.05 Розр. концерт, 17.30 Двофорт. музика, 19.45 Орхестра Гвайтмана (трансм. з Америки), 20.10 Легка форт. музика, 21.00 „Опир із Кангтервіле" драма О. Вайльда, 22.20 Розр. концерт; ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Концерт камер. хору, 18.40 „Гогелід дер Нахт" пісні Р. Стефана у супр. форт., 19.00 Розр. музика, 21.15 Розр. концерт; КОШИЦІ 16.10 Концерт військ. орх., 18.00 Для Закарпаття. МІЛЯНО 17.15 Камер. музика, 19.00, 19.40 Розр. музика. 20.30 Арії, пісні 21.00, 22.00 Комедія, 22.10 Розр. концерт; МІНХЕН 9.00 музика, 15.00 Вок. авд., 15. 50 Орх. концерт, спів, 20.10, 21.00 Веселий вечір; ПРАГА 17.05 Квартет д-моль Вольфа, 18.20 Твори Ф. Фінке, солісти, 22.20 „У горах" форт. твори Фібіха; РАДІО ПАРІ 19.00,19.45 Форт., 20.15, 21.00,22.00, 22.00 Опера; РИМ 17.15 Танк. музика, 18.30, 20.40 Розр. музика, 21.00, 22.00, 22.00, 24.00 „Дон Карльос" оп. Вердія.

Середа, 15. вересня 1937.

БЕРЛІН 15.35 Муз. дрібниці, 18.00 Розр. музика, 20.10, 21.00 Вечір оперетвових мельодій; БІЛГОРОД 18.50, 19.00 Нар. пісні, 20.00 Концерт, 21.00 Гумор; БУДАПЕШТ 18.30 Спів, 17.30, 18.00 Циг. музика, 18.35, 19.00 Сальон. музика, 21.40, 22.00 Концерт квартету; ВІДЕНЬ 15.15 Для дітей, 17.30,18.00 Сучасна австр. музика (Іван Непомук Давід, Гавзегер, Пахернек) у вик. сол., 19.25, 20.00 Концерт сучасної музики, 21.40 Спів, Рокита сопр., 22.20 Веселі віденські мельодії, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 10.30 Для дітей, 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Віольончеля, Енріко Майнарді, 19.30 Шуман - Чайковський. орх. концерт; КОШИЦІ 18.15 Концерт військ. орх.; МІЛЯНО 17.15 Танк. музика, 19.00 Розр. музика, 21.00, 22.00 „Муджіка" оп. Таліяферія; МІНХЕН 21.30 „Симфонія прощання" Гайдна, орх.; ПРАГА 14.00 Шубертові пісні, 17.40 Соната ц-дур Бурінна на форт., 20.25, 21.00 Симфонія ч. 2. ц-моль Малера на сол. голоси, орх., хор; РАДІО ПАРІ 18.15 Гумор, 19.15 19.45 Спів, 19.30 Форт., 20.30, 21.00, 22.00 „Ле Шалет" ком.-опера Адама; РИМ 17.15 Танк. музика, 21.00 Симфон. концерт, 22.15 Концерт хору базиліки.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Вівторок, 14. вересня 1937.

6.15 Ранішня пісня, 6.18 Руханка, 6.38 Музика з ґр. пл., 7.00 Ранішній денник, 7.10 Музика з ґр. пл., 8.00 Авд. для шкіл. 11.15 Для шкіл: „У пастухів на полонині", 11.40 Масене: Мальовничі сцени, ґр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Пополудневий денник, 12.15 Інформаційна газетка в українській мові, 12.25 Концерт фільг. орх., 13.55 Орхестра Стоковського, ґр. пл.; у перерві в год. 14.03 Гутірка ККО, 14.30 Концерт легкої і танк. музики у вик. орх., спів, устна гармонійка, форт., 14.55 Львівська біржа, 15.00 Продовження легкої і танк. музики, 15.40 Львівські біжучі вістки, 15.45 Господарські вістки. 16.00 Цікаві речі з пятьох частин світа — авд. для старших дітей, 16.20 Шуберт: 6. Момент муз. оп. 96., 16.45 У найбільшому парку Польщі, фейл., 17.00 Концерт солістів: спів, віол., форт., 17.50 Актуальна туристична гутірка, 18.00 Огляд фін.-госп. актуалій, 18.10 Моцарт: Серенада „Майне кляйне Нахтмузік", ґр. пл., 18.25 Літер. хвилини: „Валентин" новеля Бжови, 18.40 Програма на завтра, 18.45 Спортові вістки, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 „Найкращий спосіб", скеч, 19.15 Камер. концерт, 19.50 Спортові вістки, 20.00 Танк. музика у вик. малої орх., рефрени, 20.40 Репортаж зі зїзду ремісничої молоді, 20.45 Вечір. денник, 21.00 Трансм. з Риму: „Дон Карльос" оп. Вердія; у перерві: Оповідання Е. Ожешкової. 22.50 Ост. вістки веч. денника, огляд преси, метеорольоґ. комунікат, 23.00 Концерт бажань.

Середа, 15. вересня 1937.

6.15 Ранішня пісня, 6.18 Руханка, 6.38 Музика з ґр. пл., 7.00 Ранішній денник, 7.10 Музика з ґр. пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 11.15 Для шкіл: „Пятеро в одній стручку" казка Андерсена; Музика з ґр. пл., 11.40 Фр. Ліст, ґр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Музика з ґр. пл., 12.25 Сальон. орх., 13.55 Легка музика з ґр. пл., 14.45 Бель у грибового короля, опов. для дітей, 14.55 Львівська біржа, 15.00 Концерт дутої орхестри, 15.40 Львівські біжучі вістки, 15.45 Господарські вістки. 16.00 Ріжні письменницькі варстати, літер. нарис Г. Льорентовича, 16.15 Популярний концерт: хор солістів, Харламповичівна сопран, форт., 16.45 Партизантськ відділи на Виленщині в 1919. р., 17.00 Концерт фільг. орх., 17.50 Штучна ґума, 18.00 Хвилина бюра студій, 18.10 Обережно на скрутах, словно-муз. авд. присв. пропаганді вул. руху, 18.40 Програма на завтра, 18.45 Спортові вістки, 18.50 Актуальні вістки, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 „Поїзд-марево" авд. на осн. драми А. Рідлея, 19.50 Спортові вістки, 20.00 Танк. музика у вик. малої орх., 20.45 Веч. денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Шопенівський концерт, 21.45 Оповідання Е. Ожешкової, 22.00 Концерт легкої музики, 22.50 Останні вістки веч. денника, огляд преси, метеорольоґ. комунікат, 23.00 Танкова музика з ґр. плит.

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

Радіокутик.

КОНЦЕРТИ СОЛІСТІВ.

14. вересня год. 16.20 піяніст З. Ладомірський виконає кілька творів Шуберта. Год. 17.00 виступить співачка Г. Карвінька і віольончеліст Т. Ліфан.

15. вересня год. 21.00 в Шопенівському концерті виступить знаний піяніст Г. Штомпка.

17. вересня год. 22.00 виступить перед мікрофоном скрипак Фелікс Ейле. У програмі твори Сібеліуса, Стравінського. Після цього концерту виступить співачка С. Грабовська; виконає народні еспанські пісні.

ПОВАЖНА МУЗИКА В РАДІО.

Після літнього відпочинку всі вертаються до поважніших занять і більш скупченого настрою. Також і програми радія приносять поважніші авдиції, хоча й дуже доступні і легко зрозумілі. 13. вересня відбудеться в год. 22.20 концерт камеральної музики. У програмі — фортепянове тріо Мельцера.

16. вересня заслуговують на увагу три концерти поважної музики. Перший з них в год. 16.15 принесе музику на два фортепіяни у виконанні видатних піяністок: М. Вілкомірської і М. Донської. В програмі твори на два фортепіяни Шопена і Брамса. Прихильників доброго співу зацікавить співочий речитал в год. 22.00 Л. Левіцької. Врешті в год. 22.30 буде накано з кружків сюїту Тансмана.

17. вересня год. 17.00 орхестра П. Р. виконає під диригуванням З. Годлевської твори Вебера, Вагнера і Симфонію Гайдна де-дур.

18. вересня год. 16.30 радіослухачі почують сонату Бетовена на віольончелі і фортепіян № 2 оп. 5.

БІРЖА.

Львів 11. вересня 1937.

Звідомлення зі збіжевого ринку.

Ціни Центросоюзу, Львів, за 100 кг. льоко вагон стація заладування.

Пшениця один.	27·25—28·25
Пшениця зб.	26·75—27·75
Жито зб.	21·00—22·00
Ячмінь пашн.	16·75—17·25
Ячмінь 6І0	17·25—17·75
Ячмінь 680	18·00—18·50
Овес легко задощ.	17·50—18·00
„ незадощ.	19·00—20·00
Кукурудза жовта	24·50—25·00
Кукурудза червона	26·00—26·50
Ріпак	56·00—57·00
Вика темна нового збору	17·00—18·00
Вика сіра	16·00—16·50
Насіння льону	43·00—44·00
Гречка	16·00—16·50
Конопляне сімя	32·00—33·00
Соняшникове сімя	34·00—35·00
Просо	15·00—16·00

Вика і просо подешевіли. Ціни інших продуктів незмінені. Тенденція вдержана.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

Львів, 13 вересня 1937.

1 кг. масла десер. бльок. без оп.	2·95 зол.
1 кг. масла бочков. вкл. з опак.	3·00 зол.
молоко	16—17 сот.
яйця	3·90 зол.

Тенденція на масло знижкова, на яйця сильна, на молоко слаба.

НАУКА

АБСОЛЬВЕНТ майстерської школи державної консерваторії у Празі дає лекції гри на фортепіяні та всіх теоретичних предметів. Ціни за науку поміркованї. Р. Сімович, Гіпсова 44. 1625 3—3

ШКОЛА КРОЮ ЖІНОЧОГО, ведена паризьким моделістом ВІНДЕРОМ, дипльомованим у Парижі, Дрезні, Відні. Професор патронату. Приймає вписи, ціни низькі — **Львів, Оссолінських 12.** 1518 7—12

МЕШКАННЯ

ПРИЙМУ на мешкання ученицю або ученика, сонішний покій, здоровий харч, опіка старанна. Марка 7, II. поверх, двері 6, бічна Длуґоша. 1650 1—2

ОКУЛЬСЬКОГО 8. Трикімнатне повнокомфортове мешкання, цілий другий поверх, разом 10 убікацій або загально 20 убікацій з прин. негайно до винайму. Відомість у сторожа. 1629 3—3

ОПОВІСТКИ.

Міністерство перенесло мене „для добра школи" в Кальян почта Витвиця (Болехів), тому кореспонденцію до мене прошу слати на адресу: **Роман Могетич,** у Рашкові почта Тишківці Tyszkowce ad Horodenka). 1651

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

„СИНЯЯ ПТИЦЯ". Потребуємо піяніста-гармоніста, скрипака, співака-тенора. Równe Wol., Ułańska 7. 1650 1-3

РІЖНІ

ГОДИННИКИ, обручки, перстені, дарунки, накриття, біжутерію поручає найдешевше Вандер, Шайнохи один. — Прецизійна, дешева направа годинників і біжутерії. 1571 1-1

НА ОСІННІЙ І ЗИМОВИЙ СЕЗОН найкращі новини дитячої, жіночої і мужеської ґалянтерії купите найдешевше в кооп. „Базар" у Львові, Руська 3. 2-3

РОМАНОВА перероблює ковдри — три зол., Гродзіцьких 4. біля Ринку. 1565 4-

ФОРТЕПІЯНИ, піяніна, фісгармонії замениті. ґарантовані — дешево продає, міняє **Ганак, Пілсудського 21, І. пов.** 1456 11-20